

Strasbourg 24.11.2015
COM(2015) 586 final

2015/0270 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän
perustamiseksi**

PERUSTELUT

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa on kyse eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamisesta pankkiunionin kolmanneksi pilariksi kolmessa vaiheessa: osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien jälleenvakuusjärjestelmä ensimmäisen kolmen vuoden ajan, osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien rinnakkaisvakuutusjärjestelmä seuraavien neljän vuoden ajan ja osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien täysvakuutus tämän jälkeen. Kansallinen talletussuojajärjestelmä voi hyödyntää eurooppalaista talletussuojajärjestelmää ainoastaan, jos se kartuttaa järjestelmän varoja tarkasti määritetyn rahoituspolun mukaisesti ja muutoin täyttää unionin lainsäädännön mukaiset olennaiset vaatimukset. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jotta laajennettaisiin eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän hallinnointia varten, seuraisi kansallisia talletussuojajärjestelmiä ja vapauttaisi varoja ainoastaan selkeästi määriteltyjen edellytysten täytyessä. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöönoton rinnalla toteutettaisiin kunnianhimoisia toimenpiteitä riskien vähentämiseksi jäsenvaltioiden pankkisektorilla.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Vuonna 2012 komissio peräänkuulutti pankkiunionia, joka vakauttaisi pankkisektoria ja palauttaisi luottamuksen euroon sekä tukisi visiota taloudellisesta ja finanssipoliittisesta yhdistymisestä pitemmällä aikavälillä¹. Pankkiunioni olisi toteutettava siirtämällä valvontaa Euroopan tasolle, luomalla yhtenäinen kehys pankkikriisien hallintaan ja – mikä on yhtä tärkeää – perustamalla yhteinen talletussuojajärjestelmä. Kaksi ensimmäistä vaihetta on toteutettu perustamalla yhteinen valvontamekanismi ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi, mutta yhteistä talletussuojajärjestelmää ei ole vielä perustettu.

Viiden puheenjohtajan raportissa² ja sitä seuranneessa komission tiedonannossa³ esitetään talous- ja rahaliiton (EMU) syventämiseksi selkeä suunnitelma, johon kuuluu toimia, joilla rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia riskejä rajataan edelleen. Pankkiunionin saaminen valmiiksi on välttämätön askel kohti aitoa ja syvää talous- ja rahaliittoa. Yhtenäinen ja täysin yhdenmukainen rahoitusjärjestelmä on yhteisen rahan kannalta keskeinen, jotta rahapolitiikka välittyy asianmukaisesti, riskejä voidaan hajauttaa riittävästi eri jäsenvaltioihin ja euroalueen pankkijärjestelmään yleisesti luotetaan.

Viiden puheenjohtajan raportissa ehdotetaan, että pitkällä aikavälillä perustetaan eurooppalainen talletussuojajärjestelmä, joka olisi täysimittaisen pankkiunionin kolmas pilari. Se toimisi yhteisen valvontamekanismin kautta hoidettavan pankkivalvonnan ja yhteisen kriisinratkaisumekanismien kautta hoidettavan pankkien kriisinratkaisun rinnalla.

Viiden puheenjohtajan raportin viesti on, että koska nykyinen kansallisiin talletussuojajärjestelmiin perustuva toimintamalli on altis mittaville paikallisille häiriöille, yhteinen talletussuoja parantaisi kykyä kestää tulevia kriisejä.

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Etenemissuunnitelma kohti pankkiunionia”, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Viiden puheenjohtajan raportti ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely”, 22.6.2015, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_fi.pdf

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan keskuspankille toimista talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi, COM(2015) 600 final, 21.10.2015.

Komissio sitoutui 21. lokakuuta antamassaan tiedonannossa tekemään vielä vuoden 2015 aikana lainsäädäntöehdotuksen ensimmäisistä toimista talletussuojajärjestelmän toteuttamiseksi. Tarkoituksena on luoda valtioista riippumaton eurooppalaisempi järjestelmä. Tämä lisäisi rahoitusvakautta, ja kansalaiset voisivat olla varmoja siitä, että heidän talletuksensa ovat turvassa siitä riippumatta, missä ne maantieteellisesti sijaitsevat, eivätkä terveet pankit joutuisi kärsimään sijaintipaikkansa vuoksi.

Komissio totesi viiden puheenjohtajan raportissa esitettyjen linjausten mukaisesti, että ensimmäisessä vaiheessa yhteisemmän järjestelmän toteuttaminen perustuisi jälleenvakuutus pohjaiseen lähestymistapaan, jossa otettaisiin huomioon kansallisten järjestelmien erilaiset rahoitustasot ja moraalikato-ongelmat. Nykyisen yhteisen kriisinratkaisuneuvoston alaisuuteen perustettaisiin yhteinen talletussuojarahasto, jota kriisinratkaisuneuvosto hallinnoi. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä olisi pakollinen euroalueen jäsenvaltioille ja avoin euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille, jotka haluavat liittyä pankkiunioniin.

Järjestelmä kehittyisi muutaman vuoden kuluessa asteittain jälleenvakuutusjärjestelmästä täysin yhteisvastuulliseksi rinnakkaisvakuutusjärjestelmäksi. Tämä askel on EMUn syventämisessä tarpeen yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten tarvittavan väliaikaisrahoitusmekanismin perustamisen ja yhteisen varautumisjärjestelyn kehittämisen rinnalla. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän avulla pankkien ja valtion välisiä yhteyksiä voidaan vähentää yksittäisissä jäsenvaltioissa toteuttamalla toimia, joilla riskit voidaan jakaa pankkiunionissa kaikkien jäsenvaltioiden kesken. Tällä tavoin vahvistetaan mahdollisuuksia saavuttaa pankkiunionin keskeinen tavoite. Pankkiunionia vahvistavien riskinjakotoimenpiteiden rinnalla on kuitenkin samaan aikaan toteutettava riskiä vähentäviä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on katkaista suuremmin yhteys pankkien ja valtion välillä.

1.2. Johdonmukaisuus suhteessa tällä politiikan alalla voimassa oleviin politiikkaa koskeviin säännöksiin

Ehdotettu asetusta on johdonmukainen suhteessa voimassa oleviin politiikkaa koskeviin säännöksiin.

Kun yhteinen valvontamekanismi on perustettu neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013⁴ ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi asetuksella (EU) N:o 806/2014⁵, eurooppalaisella talletussuojajärjestelmällä korjataan epäsuhta, joka liittyy yhtäältä siihen, että unioni hoitaa pankkien valvontaa ja kriisinratkaisua osallistuvissa jäsenvaltioissa, ja toisaalta kansallisten talletussuojajärjestelmien tuloksellisuuteen ja uskottavuuteen, kun samojen pankkien

⁴ Neuvoston asetusta (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille, EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta, EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

kaatuessa noudatetaan talletusten vakuusjärjestelmistä annettua direktiiviä 2014/59/EU⁶ (talletusvakuusdirektiivi).

Ehdotettu asetus perustuu olemassa olevaan kansallisten talletussuojajärjestelmien kehukseen, josta säädetään talletusvakuusdirektiivissä. Ehdotetun asetuksen tuloksena eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot soveltaisivat talletussuojakehystä yhdenmukaisemmin, kun yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', annettaisiin tehtäväksi talletussuojakehukseen liittyvät päätöksenteko-, seuranta- ja täytäntöönpanovaltuudet.

1.3. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä heikentäisi kytköstä yksittäisten jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusaseman ja kyseisissä jäsenvaltioissa toimivien pankkien rahoituskustannusten välillä ja auttaisi näin purkamaan valtioiden ja pankkien välisen yhteyden. Tämä parantaisi pankkisektorin kykyä kestää tulevia kriisejä ja edistäisi yleistä rahoitusvakaustavoitetta, joka on **unionin talous- ja rahapolitiikan** perusta. Riskit hajaantuisivat laajemmalle, mikä lisäisi rahoitusvakautta kyseisten jäsenvaltioiden lisäksi myös muissa siihen osallistuvissa ja osallistumattomissa jäsenvaltioissa, kun mahdollisten häiriöiden leviämistä pystyttäisiin rajaamaan. Lisäksi se auttaa palauttamaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla rajoittamalla kilpailuhaittaa, josta terveet pankit kärsivät sijoittautumispaikkansa vuoksi. Vakaassa rahoitusympäristössä rahoituslaitosten rahoituskustannusten pieneneminen kannustaa rahoituslaitoksia luotottamaan muuta taloutta, mikä edistää kasvua ja työllisyyttä sekä parantaa unionin talouden kilpailukykyä.

2. OIKEUSPERUSTA SEKÄ TOISSIJAISSUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

2.1. Oikeusperusta

Ehdotetun asetuksen oikeusperusta on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artikla, jonka nojalla voidaan toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Ehdotetun asetuksen tarkoituksena on säilyttää yhtenäisyys ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa. Yksien ja samojen talletussuojasääntöjen yhdenmukainen soveltaminen ja mahdollisuus käyttää keskusviranomaisen hallinnoimaa Euroopan talletussuojarahastoa edistäisi unionin rahoitusmarkkinoiden asianmukaista toimintaa ja unionin rahoitusvakautta. Se poistaisi esteitä perusvapauksien käytöltä vääristämättä merkittävästi kilpailua, ainakin niissä jäsenvaltioissa, joiden luottolaitosten valvonta ja kriisinratkaisu sekä tallettajien suoja hoidetaan Euroopan tasolla.

Asianmukainen oikeusperusta on näin ollen SEUT-sopimuksen 114 artikla.

2.2. Toissijaisuusperiaate (muun kuin yksinomaisen toimivallan osalta)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unioni toimii aloilla, jotka eivät kuulu sen yksinomaiseen toimivaltaan, ainoastaan jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi keskushallinnon tasolla tai alueellisella taikka paikallisella tasolla riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä, EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149.

tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Nykytilanteessa talletussuojajärjestelmät ovat puhtaasti kansallisia. Siksi ne ovat alttiita mittaville paikallisille häiriöille ja pankkien ja valtion välillä säilyy myös vahva yhteys. Tilanne heikentää talletussuojan yhdenmukaisuutta ja voi heikentää tallettajien luottamusta.

Lisäksi huomattavat erot kansallisella tasolla toteutetussa talletussuojassa, johon vaikuttavat paikalliset erityispiirteet ja rahoitusmahdollisuudet, voivat vaarantaa sisämarkkinoiden vakauden ja yhtenäisyyden.

Ainoastaan Euroopan tason toimilla voidaan varmistaa asianmukainen talletussuoja kaikkialla sisämarkkinoilla ja heikentää kansallisen talletussuojajärjestelmän ja kyseisen valtion rahoitusaseman välistä yhteyttä.

Yhteisellä valvontamekanismilla varmistetaan pankeille tasapuoliset toimintaedellytykset ja pienennetään sitoumusten laiminlyönnin riskiä. Yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla varmistetaan, että pankin kaatuessa uudelleenjärjestely voidaan toteuttaa mahdollisimman vähäisin kustannuksin. Lisäksi veronmaksajilla on asianmukainen suoja ja velkojat ja luottolaitokset saavat oikeudenmukaisen ja yhdenvertaisen kohtelun kaikkialla sisämarkkinoilla eivätkä joudu kärsimään sijoittautumispaikan vuoksi. Vastaavasti on tarkoituksenmukaista, että unioni toteuttaa lainsäädäntötoimia, joilla luodaan tarvittavat järjestelyt pankkiunionin piiriin kuuluvien luottolaitosten talletusten suojaamiseksi.

Lisäksi eurooppalaisella talletussuojajärjestelmällä saavutettaisiin huomattavia mittakaavaetuja ja vältettäisiin kielteiset ulkoisvaikutukset, joita puhtaasti kansalliset päätökset ja yksinomaan kansallisten varojen käyttö voivat aiheuttaa.

2.3. Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. SEU-sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Pankkiunionissa pankkien valvonta ja kriisinratkaisu toteutetaan samalla viranomaisetasolla. Jännitteitä voi syntyä, jos Euroopan kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä pankin asettamisesta selvitystilaan tai sen kriisin ratkaisemisesta eikä se voi varmistaa, että talletukset on suojattu tässä prosessissa. Tämä aiheuttaa rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä. Viimeaikainen kriisi on tuonut esiin tarpeen toteuttaa nopeasti ja määrätietoisesti toimia, joita tuetaan Euroopan tason rahoitusjärjestelyin. Eurooppalaisella talletussuojajärjestelmällä voitaisiin varmistaa, että talletusten suojaamiseen sovelletaan kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa samoja sääntöjä samalla tavalla. Riittäväällä tukirahoituksella lievennettäisiin yksittäisten pankkien ongelmia siten, etteivät ongelmat muunnu luottamuksen puutteeksi koko pankkijärjestelmää kohtaan kyseisessä jäsenvaltiossa tai muissa jäsenvaltioissa, joiden markkinat mieltävät altistuvansa samanlaisille riskeille.

Kun otetaan huomioon lisääntynyt oikeusvarmuus, asianmukaisesti yhteensovitettut kannustimet pankkiunionin yhteydessä sekä keskitetyllä ja yhtenäisellä talletussuojalla saavutettavat taloudelliset hyödyt, voidaan todeta, että ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

2.4. Sääntelytavan valinta

Ainoa keino varmistaa, että yhteinen unionin viranomaisen soveltaa talletusvakuusdirektiivissä vahvistettuja talletusvakuussääntöjä osallistuvissa jäsenvaltioissa asteittain keskitetyllä tavalla, on soveltaa eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän

käyttöönottoa ja toimintaa koskevia sääntöjä suoraan kyseisissä jäsenvaltioissa. Näin vältetään erilaiset tulkinnat eri jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi ja siksi, että talletussuojarahasto perustetaan pankkiunionin tasolla ja sen hallinnoinnista vastaa kriisinhallintaneuvosto, joka edustaa kaikkia pankkiunionin jäseniä, asetus on soveltuva oikeudellinen väline.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMÄKUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

3.1. Mikä on ongelma ja miksi se on ongelma?

Pankkiunionissa talletussuoja on edelleen puhtaasti kansallinen. Sen vuoksi kansalliset talletussuojajärjestelmät ovat alttiita vakaville paikallisille häiriöille ja jäsenvaltioiden talousarviot ovat edelleen alttiita pankkisektorin riskeille. Tämä estää saamasta sisämarkkinoista ja pankkiunionista täyttä hyötyä ja voi vaikuttaa kielteisesti tallettajien luottamukseen sekä luottolaitosten ja tallettajien sijoittautumisoikeuteen.

Talletussuojajärjestelmät on otettu käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa, kuten talletusvakuusdirektiivissä edellytetään. Vaikka järjestelmät ovat pääpiirteissään ja toiminnaltaan jossain määrin samanlaisia, tärkeitä näkökohtia on edelleen jätetty jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Jäsenvaltiot voivat myös Euroopan komission hyväksynnän saatuaan antaa luvan alentaa käytettävissä olevien varojen tavoitetasoja.

Erot nykyisten 38:n talletussuojajärjestelmän rahoitustasoissa ja suuruudessa voivat vaikuttaa kielteisesti tallettajien luottamukseen ja haitata sisämarkkinoiden toimintaa.

3.2. Miksi EU:n olisi toimittava?

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä täydentäisi pankkiunionia pankkien valvonnan ja kriisinhallinnan rinnalla. Se sekä vähentäisi pankkitalletusten alttiutta vakaville paikallisille häiriöille että heikentäisi edelleen pankkien ja niiden kotivaltion välistä yhteyttä. Lisäksi järjestelmässä, jossa vastuu pankkien valvonnasta ja kriisinhallinnasta on yhteinen, ei ole enää kansallisessa määräysvallassa, missä olosuhteissa kansallista talletussuojajärjestelmää voidaan käyttää. Sekä direktiivi 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivi) että asetus (EU) N:o 806/2014 (yhteistä kriisinhallintamekanismia koskeva asetus) sisältävät säännöksiä, jotka koskevat mahdollisuutta käyttää talletussuojajärjestelmien varoja kriisinhallintaan. Näin ollen yhteisen järjestelmän perustaminen myös talletussuojaa varten on pankkiunionin luomisessa looginen seuraava askel, jossa vastuu ja määräysvalta ovat paremmin linjassa.

3.3. Mitä voidaan saavuttaa?

Kvantitatiivisessa analyysissä on tarkasteltu, miten täysin yhteisvastuullinen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä selviytyisi mahdollisista korvausten maksamisista. Analyysi osoittaa, että kaikissa jäsenvaltioissa niiden pankkien lukumäärä ja koko, joiden osalta talletussuojarahasto voisi selviytyä korvausten maksamisesta, kasvaa merkittävästi eurooppalaisessa talletussuojajärjestelmässä kansalliseen talletussuojajärjestelmään verrattuna.

Lisäksi analyysi osoittaa, että odotettavissa oleva korvausvaje, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tavoitetasosta, olisi eurooppalaisessa talletussuojajärjestelmässä pienempi kuin missään kansallisessa talletussuojajärjestelmässä.

Edellä esitetyt arviot on tehty olettaen, että eurooppalainen talletussuojajärjestelmä ei edellyttäisi lisärahoitusta pankeilta. Maksuja, joita pankit ovat suorittaneet kansallisten rahastojen kartuttamiseksi, voitaisiin kuitenkin vaihtoehtoisesti käyttää eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän kartuttamiseen. Tulokset osoittavat, että samalla määrällä varoja

voitaisiin päästä tehokkaampaan talletussuojaan ja varojen käyttöön yhteisen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän kautta kuin säilyttämällä puhtaasti kansalliset talletussuojajärjestelmät.

3.4. Mitkä ovat eri vaihtoehdot tavoitteiden saavuttamiseksi?

3.4.1. Nykyinen rahoitustaso

Arviointi osoittaa, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustana olisi aluksi hyvin heterogeeninen kansallisten talletussuojajärjestelmien rahoitus. Tämä tarkoittaa sitä, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän on annettava alkuvaiheessa maksuvalmiustukea, sillä muutoin paikalliset talletussuojajärjestelmät turvautuisivat edelleen lähes yksinomaan kansallisiin vaihtoehtoisiiin rahoituskeinoihin. Lisäksi eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän suunnittelussa olisi vältettävä sitä, että järjestelmät, jotka eivät ole vielä alkaneet kerätä ennakolta varoja, saavat kohtuutonta etua, ja sitä, että sille olisi pidäkkeitä tulevaisuudessa.

3.4.2. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän soveltamisala

Erilaisten rahoitustasojen ei pitäisi olla enää ongelma sen jälkeen, kun talletussuojajärjestelmät ovat noudattaneet talletusvakuusdirektiivin velvoitteita ja kartuttaneet varoja ennakolta. Analyysi osoittaa, että yhteinen järjestelmä toimisi tehokkaammin eli se antaisi paremman suojan tarvitsematta lisätä kokonaisrahoitusta. Sillä olisi myös paremmat mahdollisuudet vähentää jäsenvaltioiden vastuita kotimaisessa pankkijärjestelmässä.

3.4.3. Kannatusmaksut

Analyysi osoittaa, että i) kannatusmaksujen riskipainotus muuttaa rahoitustaakan jakautumista pankkien kesken tietyllä pankkisektorilla, ii) jos tietyn pankin riskiä arvioidaan suhteessa pankkiunionin pankkeihin eikä kansallisen tai talletussuojajärjestelmän alaisen pankkisektorin pankkeihin, *kyseisen* pankin kannatusmaksun suuruus todennäköisesti muuttuu. Millekään pankkiryhmälle ei kuitenkaan todettu koituvan etua tai haittaa.

Todennäköisyys, että tallettajille voidaan joutua maksamaan korvauksia talletussuojajärjestelmästä, kasvaa pankin riskien kasvaessa. Siksi ehdotuksessa esitetään kannatusmaksujen riskipainotusta, joka oli periaatteena jo talletusvakuusdirektiivissä.

Analyysi osoittaa myös, että vertailuryhmä vaikuttaa yksittäisten laitosten kannatusmaksuihin. Sen vuoksi eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän jälleenvakuutusvaiheessa, jolloin riskit säilyvät edelleen suurelta osin kansallisella tasolla, yksittäisen pankin riskiprofiili määritetään suhteessa kansallisen pankkijärjestelmän muihin pankkeihin. Sitten kun eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä tulee pankkiunionin tasolla yhteisvastuullinen järjestelmä, yksittäisen pankin riskiprofiili määritetään suhteessa kaikkiin pankkiunionin pankkeihin. Näin on tarkoitus varmistaa, että eurooppalainen talletussuojajärjestelmä säilyy pankkien ja kansallisten talletussuojajärjestelmien kannalta kustannusneutraalina, ja välttää ongelmat määrittäessä pankkien riskiprofiileja talletussuojarahaston kartuttamisvaiheessa.

3.5. Perusoikeudet

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia perusoikeuksien suojaan sen enempää kuin asetuksella ja direktiivillä, joita sillä muutetaan. Näitä vaikutuksia käsitellään yhteisen kriisinratkaisumekanismin perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 806/2014 perusteluissa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään liittyvät kriisinratkaisuneuvoston toiminnot rahoitettaisiin kokonaan hallintomaksuin, joita kerättäisiin osallistuvien talletussuojajärjestelmien alaisuuteen kuuluvilta luottolaitoksilta. Tämä tarkoittaa, että eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään liittyviin toimintoihin ei tarvita rahoitusosuutta EU:n talousarviosta. Yhdeksäntenä vuonna, kun on päästy täysvakuutusvaiheeseen, kriisinratkaisuneuvoston lisähenkilöstön tarve on 22 kokoaikaista työntekijää henkilöstötaulukkaan sisältyvinä virkoina/toimina, sopimussuhteisina toimihenkilöinä ja kansallisina asiantuntijoina. Tämä on suhteessa niihin tehtäviin, joita sille asetusehdotuksessa annetaan. Virat/toimet, joita tämän uuden elimen tehtävien laajentaminen edellyttää, jäävät – samalla tavalla kuin yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa luotaessa – komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle COM(2013) 519, 10.7.2013, asetetun 5 prosentin henkilöstövähennystavoitteen soveltamisalan ulkopuolelle.

Eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään liittyvät kriisinratkaisuneuvoston toiminnot rahoitettaisiin kokonaan hallintomaksuin, joita kerättäisiin osallistuvien talletussuojajärjestelmien alaisuuteen kuuluvilta luottolaitoksilta. Kriisinratkaisuneuvoston lisähenkilöstön tarve on suhteessa niihin tehtäviin, joita sille asetusehdotuksessa annetaan.

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

5.1. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä

Tässä ehdotuksessa esitetään eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamista muuttamalla asetusta (EU) N:o 806/2014 (kriisinratkaisumekanismiasetus). Muutokset eivät koske yhteisen kriisinratkaisumekanismien toimintasääntöjä.

5.1.1. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän kehittäminen vaiheittain

Ehdotetulla kriisinratkaisumekanismiasetuksen muuttamisella perustetaan eurooppalainen talletussuojajärjestelmä seuraavissa kolmessa vaiheessa (2 artiklan 2 kohta): jälleenvakuutusjärjestelmä, rinnakkaisvakuutusjärjestelmä ja täysvakuutusjärjestelmä. Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää hallinnoisi kaikissa vaiheissa kriisinratkaisuneuvosto yhdessä osallistuvien talletussuojajärjestelmien kanssa tai, jos talletussuojajärjestelmä ei hallinnoi itseään, kansallinen nimetty viranomainen, jonka tehtävänä on osallistuvan talletussuojajärjestelmän hallinnointi (2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta). Talletussuojarahasto on osa eurooppalaista talletussuojajärjestelmää. Sitä kartutetaan kannatusmaksuin, joita pankit suorittavat osallistuvien talletussuojajärjestelmien laskelmien ja laskutuksen perusteella suoraan kriisinratkaisuneuvostolle.

5.1.2. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän soveltamisala

Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää sovelletaan kaikkiin talletussuojajärjestelmiin, jotka tunnustetaan virallisesti jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa ja kaikkiin luottolaitoksiin, jotka kuuluvat tällaisiin järjestelmiin. Osallistuvia jäsenvaltioita ovat ne, joiden rahayksikkö on euro, ja ne, jotka toimivat tiiviissä yhteistyössä Euroopan keskuspankin kanssa ja osallistuvat yhteiseen valvontamekanismiin (4 artiklan 1 kohta).

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä kattaa ainoastaan ne pakolliset toiminnot, joita talletussuojajärjestelmillä direktiivin perusteella on eli korvaukset tallettajille ja rahoitusosuudet kriisinratkaisuun. Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää sovelletaan siis kaikkiin järjestelmiin, jotka voivat periaatteessa joutua maksamaan korvauksia tai joita voidaan pyytää osallistumaan kriisinratkaisumenettelyyn. Näitä ovat lakisääteiset talletussuojajärjestelmät, laitosten suojajärjestelmät ja sellaiset sopimusperusteiset

järjestelmät, jotka jäsenvaltio on virallisesti tunnustanut talletussuojajärjestelmiksi (talletusvakuusdirektiivin 1 artiklan 2 kohta). Talletussuojajärjestelmäksi tunnustaminen on erottamattomasti sidoksissa veloitteeseen maksaa tallettajille korvausta, jos talletukset eivät ole nostettavissa, ja rahoittaa kriisinratkaisumenettelyjä.

Oikeudet ja veloitteet, joita osallistuvilla talletussuojajärjestelmillä on eurooppalaisessa talletussuojajärjestelmässä, kuuluvat nimetyille viranomaiselle, jos talletussuojajärjestelmää ei hallinnoi yksityinen yhteisö vaan nimetty viranomainen (2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta). Tässä otetaan huomioon harkintavalta, joka jäsenvaltioilla on kansallisella tasolla talletussuojajärjestelmien käyttöönoton, tunnustamisen ja hallinnoinnin suhteen (ks. direktiivin 2 artiklan 18 kohta).

Jos euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään, kyseisessä jäsenvaltiossa virallisesti tunnustetut osallistuvat talletussuojajärjestelmät ja niihin kuuluvat luottolaitokset eivät kuulu enää kriisinratkaisumekanismiasetuksen soveltamisalaan yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän osalta (4 artikla). Yhteistyön päättämisen tapauksessa kukin tällainen talletussuojajärjestelmä on myös oikeutettu osuuteen niistä varoista, jotka ovat talletussuojarahaston käytettävissä silloin, kun yhteistyö päättyy. Tämän oikeuden ansiosta talletussuojajärjestelmä saa varat, jotka se tarvitsee täyttääkseen direktiivin mukaiset veloitteensa. Osuus, jota talletussuojajärjestelmä voi vaatia, perustuu asetettuun laskentamenetelmään. Kun otetaan huomioon talletusvakuusdirektiivin 11 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädetyn riittävän rahoituksen alaraja, talletussuojajärjestelmät eivät voi vaatia talletussuojarahastosta enempää kuin määrän, joka tarvitaan siihen, että sen käytettävissä olevat varat ovat kaksi kolmasosaa tavoitetasosta. Kriisinratkaisuneuvoston olisi päätettävä yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa säännöistä ja edellytyksistä, joilla varat siirretään talletussuojajärjestelmään kolmen kuukauden kuluessa.

5.1.3. Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevat yleiset periaatteet

Ehdotuksen 6 artiklassa esitetään yleiset periaatteet, joita sovelletaan sekä yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin että eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään. Näillä periaatteilla on merkitystä, kun kriisinratkaisuneuvosto tai muut viranomaiset ja elimet käyttävät harkintavaltaa tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan muita toimia.

Kriisinratkaisuneuvosto ja osallistuva talletussuojajärjestelmä eivät saa syrjiä yhteisöjä (talletussuojajärjestelmät ja niiden jäsenpankit mukaan lukien), tallettajia, sijoittajia tai muita unioniin sijoittautuneita velkojia niiden kansalaisuuden tai toimipaikan perusteella (6 artiklan 1 kohta). Tämä sääntö on unionin oikeuden peruseriaate ja sillä on erityistä merkitystä rahoitusmarkkinoilla, joilla eri valtioiden kansalaisten ja eri valtioihin sijoittautuneiden yritysten väliset liiketoimet ovat yleisiä.

Kriisinratkaisuneuvoston ja osallistuvan talletussuojajärjestelmän kaikki toimet, ehdotukset tai toimintalinjaukset on toteutettava ottaen täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys (6 artiklan 2 kohta). Rahoitusmarkkinoiden hajanaisuus on keskeinen syy pankkiunionin perustamiseen, ja eurooppalaista talletussuojajärjestelmää hallinnoivien viranomaisten on perusteellisesti arvioitava harkitsemiensa toimien tai päätösten vaikutuksia sisämarkkinoiden toimintaan.

Konsernien kohtelua koskevia 6 artiklan 3–5 kohtaa ei sovelleta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän yhteydessä. Asetusehdotuksen 6 artiklan 6 kohdassa kuitenkin kielletään kriisiratkaisuneuvostolta sellaisten päätösten tekeminen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän puitteissa, jotka edellyttävät, että jäsenvaltiot myöntävät

poikkeuksellista julkista rahoitustukea, tai jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden valtiontaloutta koskevaan määräysvaltaan ja julkisten varojen käyttöä edellyttävään vastuuseen.

Kriisintarkaisuneuvosto voi eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän yhteydessä tehdä päätöksiä, jotka on osoitettu osallistuville talletussuojajärjestelmille (74 f artikla). Osallistuvien talletussuojajärjestelmien on noudatettava näitä päätöksiä, mutta jäsenvaltioille annetaan 6 artiklan 7 kohdassa oikeus täsmentää toteutettavat toimenpiteet, kunhan ne ovat kriisintarkaisuneuvoston kyseessä olevan päätöksen mukaisia.

5.2. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän vaiheet

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä sekä tarjoaisi rahoitusta että kattaisi osallistuvien talletussuojajärjestelmien vahinkoja kaikissa kolmessa vaiheessa eli jälleenvakuutus-, rinnakkaisvakuutus- ja täysvakuutusvaiheessa.

Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoama rahoitus vastaa talletussuojajärjestelmän alkuvaiheen maksuvalmiustarpeeseen, jotta tallettajat saisivat korvauksena direktiivissä säädetyn määräajan kuluessa (yleensä seitsemän työpäivää) ja jotta kriisintarkaisumenettelyä varten esitettyyn rahoituspyyntöön voidaan vastata ajoissa. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on maksettava rahoitus kriisintarkaisuneuvostolle takaisin.

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä kattaisi kaikissa vaiheissa myös vahingot, joita osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle viime kädessä aiheutuu tallettajille maksettavista korvauksista tai kriisintarkaisun rahoitusosuuksista. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän perimmäinen vahinko on yleensä pienempi kuin korvaukset, joita se on maksanut tallettajille, tai sen rahoitusosuus kriisintarkaisua varten. Maksettuaan korvauksia talletussuojajärjestelmä voi vaatia, että osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle siirretyt (suojatut) talletukset, joita tallettajilla oli kaatuneessa pankissa, maksetaan sille takaisin siinä määrin kuin se on maksanut korvauksia tallettajille (talletusvakuusdirektiivin 9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke). Jos pankista tulee maksukyvytön eikä näitä vaateita voida kokonaan täyttää, konkurssipesästä mahdollisesti saatavat tulot vähentävät kuitenkin talletussuojajärjestelmän lopullista vahinkoa.

Jos talletussuojajärjestelmä on osallistunut kriisintarkaisuun, sen vahinko voi olla sen rahoitusosuutta pienempi, erityisesti jos määrää, jonka talletussuojajärjestelmän pitäisi maksaa rahoitusosuutenaan, pienennetään myöhemmän arvostuksen perusteella (pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 109 artiklan 1 kohdan 4 alakohta yhdessä 75 artiklan kanssa).

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä ei kata vahinkoja maksamalla lisämaksuja osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle. Sen sijaan alkuperäistä rahoitusmäärää, joka talletussuojajärjestelmän on maksettava takaisin, pienennetään sillä osuudella, jonka eurooppalainen talletussuojajärjestelmä kattaa vahingosta.

Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman rahoituksen määrä ja sen osuus vahingosta kasvaa kussakin vaiheessa.

5.2.1. Jälleenvakuutus

Jälleenvakuutusvaiheessa, jonka on tarkoitus kestää kolme vuotta, eurooppalainen talletussuojajärjestelmä voi tarjota vain vähän rahoitusta ja kattaa vain pienen osan vahingosta, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle aiheutuu korvaustilanteessa tai kun siltä on pyydetty rahoitusosuutta kriisintarkaisuun (41 a artikla).

Alun jälleenvakuutusvaiheessa suoja koskee vain kriisintarkaisuneuvoston toteuttamia kriisintarkaisumenettelyjä (41 a artiklan 2 kohta ja 79 artikla). Puhtaasti kansallisiin kriisintarkaisumenettelyihin sovelletaan ainoastaan rinnakkaisvakuutusta ja täysvakuutusta.

5.2.1.1. Rahoituksen antaminen jälleenvakuutusvaiheessa

Jälleenvakuutusvaiheessa annettaisiin rahoitusta, jos osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä on likviditeettivaje (41 a artiklan 2 kohta). Prosessi, jossa likviditeettivaje todetaan, on erilainen siitä riippuen, a) joutuuko osallistuva talletussuojajärjestelmä korvaustilanteeseen tai b) onko sen osallistuttava kriisinratkaisuun.

- a) Korvaustilanteessa osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä (41 b artiklan 1 kohta) on likviditeettivaje, jos suojattujen talletusten määrä kaatuvassa pankissa on suurempi kuin seuraavat yhteensä: a) niiden käytettävissä olevien varojen määrä, jotka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi hypoteettisesti oltava, kun otetaan huomioon 41 j artiklassa säädetty rahoituspolku, ja b) ylimääräiset (jälkikäteen suoritettavat) kannatusmaksut, jotka osallistuva talletussuojajärjestelmä voi kerätä kolmen päivän kuluessa korvaustilanteesta.

Likviditeettivajeen laskemisessa käytettävien suojattujen talletusten määrään kuuluvat ainoastaan suojakelpoiset talletukset talletussuojan vakiotasoon asti eli enintään 100 000 euroon tai vastaavaan määrään kansallisessa valuutassa (talletusvakuusdirektiivin 6 artiklan 1 kohta). Talletusvakuusdirektiivin 6 artiklan 2 kohdassa määritellyt tilapäisesti korkeat saldot tai vähennykset, joita talletussuojajärjestelmä voi talletusvakuusdirektiivin 7 tai 8 artiklan mukaisesti tehdä ennen kuin tallettajille maksetaan korvauksia, eivät yleensä ole vielä tiedossa korvaustilanteessa eikä niitä näin ollen oteta huomioon. Käytettävissä olevien varojen *hypoteettisen* määrän käyttö todellisen määrän sijaan kannustaa osallistuvaa talletussuojajärjestelmää täyttämään velvoitteensa kerätä ennakolta kannatusmaksuja tarkasti määritetyn rahoituspolun mukaisesti. Ylimääräiset (jälkikäteen suoritettavat) kannatusmaksut (direktiivin 10 artiklan 8 kohta), sikäli kuin sellaisia voidaan kerätä erittäin lyhyessä ajassa, tuovat lisää likviditeettiä ja voivat pienentää osallistuvan talletussuojajärjestelmän likviditeettivajetta. Kolmen päivän ajanjaksossa on otettu asianmukaisesti huomioon tavoite käyttää ensin talletussuojajärjestelmän likviditeetti kokonaan ja tarve maksaa tallettajille korvausta seitsemän työpäivän kuluessa korvaustilanteesta.

- b) Kriisinratkaisun yhteydessä (41 b artiklan 2 kohta) likviditeettivaje on määrä, jolla osallistuvan talletussuojajärjestelmän on osallistuttava kriisinratkaisuun, vähennettynä sillä käytettävissä olevien varojen määrällä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi hypoteettisesti oltava käytössä, kun 41 j artiklassa säädetty rahoituspolku otetaan huomioon. Käytettävissä olevien varojen hypoteettinen taso on ainoa likviditeettilähde, jota osallistuvan talletussuojajärjestelmän täytyy hyödyntää likviditeettivajeensa pienentämiseksi. Kriisinratkaisutilanteessa osallistuvan talletussuojajärjestelmän ei tarvitse kerätä lyhytaikaisia jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja, koska talletusvakuusdirektiivin 10 artiklan 8 kohtaa sovelletaan ainoastaan, kun tallettajille maksetaan korvauksia.

Jos osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä on likviditeettivaje, se voi pyytää talletussuojarahastosta rahoitusta, jonka suuruus on enintään 20 prosenttia vajeesta. Loput 80 prosenttia vajeesta on katettava muista rahoituslähteistä. Likviditeettivajeen laskemiseen sovelletaan käytettävissä olevien varojen *hypoteettista* tasoa, joten sellaiset osallistuvat talletussuojajärjestelmät, joilla korvaustenmaksutilanteessa on käytettävissä olevia varoja *enemmän* kuin edellytetään, voivat saada eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä rahoitusta (tekniseen) likviditeettivajeeseensa ja kattaa

lisävaroillaan (osittain) loput 80 prosenttia likviditeettivajeestaan. Eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä tulevalle rahoitukselle on asetettu enimmäismäärä.

5.2.1.2. Vahinkosuoja jälleenvakuutusvaiheessa

Sen lisäksi, että eurooppalainen talletussuojajärjestelmä antaa jälleenvakuutusvaiheessa rahoitusta likviditeettivajeeseen, se myös kattaa 20 prosenttia osallistuvan talletussuojajärjestelmän *ylivahingosta*. Ylivahingon (excess loss) käsite on erilainen siitä riippuen, onko osallistuva talletussuojajärjestelmä joutunut korvaustilanteeseen vai onko sitä pyydetty osallistumaan kriisinratkaisuun.

Korvaustilanteessa (41 c artiklan 1 kohta) osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle aiheutuu ylivahinko, jos kokonaismäärä, jonka se on korvannut tallettajille (direktiivin 8 artikla) ylittää summan, joka muodostuu seuraavista: a) määrä, jonka se on kerännyt maksukyvyttömyysmenettelyissä, jotka koskevat talletussuojajärjestelmän käytettävissä olevien varojen hypoteettinen määrä, kun otetaan huomioon 41 j artiklassa säädetty rahoituspolku, ja c) ylimääräisten (jälkikäteen suoritettavien) kannatusmaksujen määrä, jonka osallistuva talletussuojajärjestelmä voi kerätä vuoden kuluessa korvaustilanteesta.

Likviditeettivaje lasketaan suojattujen talletusten määrän perusteella (suojakelpoiset talletukset enintään 100 000 euroa), mutta ylivahinko, joka lasketaan myöhemmin jälleenvakuutusmenettelyssä, voidaan laskea todellisten tallettajille korvattujen määrien perusteella. Tästä määrästä vähennetään osallistuvan talletussuojajärjestelmän konkurssipesästä saamat tulot. Lisäksi vähennetään käytettävissä olevien varojen hypoteettinen määrä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi pitänyt olla korvaustilanteessa. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän oletetaan myös voineen kerätä jälkikäteen kannatusmaksuja, joita se talletusvakuusdirektiivin nojalla voi kerätä vuoden ajan korvaustilanteesta. Niiden määrä on 0,5 prosenttia talletussuojajärjestelmän jäsenpankkien yhteenlasketuista suojatuista talletuksista (talletusvakuusdirektiivin 10 artiklan 8 kohta) laskettuna yhteen niiden jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen kanssa, jotka on kerätty kolmen päivän kuluessa korvaustilanteen jälkeen. Saatua määrää on osallistuvan talletussuojajärjestelmän ylivahinko.

Kriisinratkaisutilanteessa (41 c artiklan 2 kohta) ylivahinko on määrä, jolla osallistuvan talletussuojajärjestelmän on rahoitettava kriisinratkaisu, *vähennettynä* seuraavien summalla:

- a) määrä, joka sille on saatettu korvata, jos myöhemmän tehdyssä arvostuksessa on todettu, että sen rahoitusosuuden olisi pitänyt olla pienempi kuin kriisinratkaisuviranomainen alun perin pyysi⁷, ja
- b) osallistuvan talletussuojajärjestelmän käytettävissä olevien varojen määrä, kun otetaan huomioon 41 j artiklassa säädetty rahoituspolku.

Tässäkään osallistuvan talletussuojajärjestelmän ei tarvitse kerätä jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja, koska direktiivin 10 artiklan 8 kohtaa sovelletaan ainoastaan, kun tallettajille maksetaan korvauksia.

Ylivahingon kattaminen hoidetaan niin, että rahoitusmäärästä, jonka osallistuva talletussuojajärjestelmä on velvollinen korvaamaan eurooppalaiselle

⁷ Erotuksen maksaminen direktiivin 2014/59/EU 75 artiklan nojalla: oletuksena on, että tätä säännöstä sovelletaan vastaavasti myös yhteisen kriisinratkaisumekanismiin kriisinratkaisutapauksissa 79 artiklan nojalla.

talletussuojajärjestelmälle, vähennetään 20 prosenttia. Eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä katettavilla vahingoilla on myös enimmäismäärä.

5.2.2. Rinnakkaisvakuutus

Kolmen vuoden jälleenvakuutusvaiheen jälkeen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä rinnakkaisvakuuttaa osallistuvat talletussuojajärjestelmät neljän vuoden ajan. Osallistuvat talletussuojajärjestelmät voivat pyytää talletussuojarahastosta sekä rahoitusta että vahinkosuojaa, jos ne joutuvat korvaustilanteeseen tai niitä on pyydetty osallistumaan kriisinratkaisuun (41 d artikla). Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä antaa tässä vaiheessa rahoitusta ja kattaa vahinkoja myös tilanteissa, jotka johtuvat *kansallisista* kriisinratkaisumenettelyistä.

Erona jälleenvakuutusvaiheeseen on, että rahoitusta annetaan ja vahingot katetaan ”ensimmäisestä eurosta” lukien ja osuus, josta eurooppalainen talletussuojajärjestelmä vastaa, kasvaisi asteittain rinnakkaisvakuutusvaiheessa.

Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä rahoittaa tietyn prosenttiosuuden osallistuvan talletussuojajärjestelmän likviditeettitarpeesta, joka johtuu korvaustilanteesta tai pyynnöstä osallistuva kriisinratkaisuun. Lisäksi se kattaa saman prosenttiosuuden vahingosta, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle viime kädessä aiheutuu näistä tilanteista. Osuus olisi rinnakkaisvakuutusvaiheen ensimmäisenä vuonna 20 prosenttia, ja se kasvaa tämän jälkeen joka vuosi 20 prosenttiyksikköä niin, että viimeisenä rinnakkaisvakuutusvuotena se on 80 prosenttia.

Korvaustilanteessa likviditeettitarve on yhtä suuri kuin kaatuvan pankin suojattujen talletusten eli enintään 100 000 euron suojakelpoisten talletusten kokonaismäärä (41 f artiklan 1 kohta). Vahinko määritetään vähentämällä osallistuvien talletussuojajärjestelmien tulot konkurssipesästä (41 g artiklan 1 kohta).

Kriisinratkaisutilanteessa likviditeettitarve on yhtä suuri kuin kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyytämän rahoitusosuuden määrä (41 f artiklan 2 kohta). Vahinko määritetään vähentämällä erotus, joka osallistuville talletussuojajärjestelmille on saatettu maksaa sen jälkeen, kun myöhemmässä arvostuksessa on määritetty, että alkuperäisen rahoitusosuuden olisi täytynyt olla pienempi (41 g artiklan 2 kohta).

Rahoituksen antamiselle ja vahinkosuojalle ei olisi enimmäismäärää.

5.2.3. Täysvakuutus

Neljän vuoden rinnakkaisvakuutusvaiheen jälkeen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä antaisi osallistuville talletussuojajärjestelmille täyden suojan. Täysvakuutus merkitsee, että likviditeettitarve rahoitetaan kokonaan ja katetaan kaikki vahingot, jotka johtuvat korvaustilanteesta tai pyynnöstä osallistua kriisinratkaisuun. Mekanismi on sama kuin rinnakkaisvakuutusvaiheessa, mutta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmä kattaa 100 prosentin osuuden.

5.2.4. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän antamaan suojaan liittyvät takeet

Ehdotukseen sisältyy takeet, jotka estävät kansallisia talletussuojajärjestelmiä käyttämästä eurooppalaista talletussuojajärjestelmää väärin tai aiheettomasti. Kansallinen talletussuojajärjestelmä suljetaan pois eurooppalaisesta järjestelmästä, jos se ei ole täyttänyt asetuksessa tai direktiivin keskeisten säännösten täytäntöönpanosta annetussa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä velvoitteitaan tai jos asianomainen jäsenvaltio ei ole pannut kyseisiä artikloja asianmukaisesti täytäntöön (41 i artikla). Kansallisilla järjestelmillä on eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän suoja vain, jos niiden käytettävissä olevien varojen

määrä on vähintään asetuksessa säädetyn yhdenmukaisen rahoituspolun mukainen (41 j artikla). Näin varmistetaan, että ainoastaan sellaiset osallistuvat talletussuojajärjestelmät, jotka ovat täyttäneet omat velvoitteensa riskien pienentämiseksi eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tasolla, voivat saada suojaa. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää kieltää osallistuvalla talletussuojajärjestelmältä eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän suojan. Tällöin sovelletaan erityisiä äänestysvaatimuksia.

5.3. Valtiontukiarviointi

Talletussuojajärjestelmästä tallettajille maksettavat korvaukset eivät ole valtiontukea, mutta osallistuminen kriisinratkaisuun tuo etua kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle, vaikka tarkoituksena onkin varmistaa, että talletukset ovat edelleen niiden tallettajien käytettävissä. Kriisinratkaisuun annettua rahoitusosuutta on sen vuoksi mahdollista pitää valtiontukena, ja se voi edellyttää ennakkoilmoitusta ja komission hyväksyntää. Jos rahoitusosuus suoritetaan Euroopan tason rahastoista (yhteinen kriisinratkaisurahasto ja talletussuojarahasto), valtiontukimenettelyä sovelletaan vastaavasti (19 artikla).

5.4. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän hallinnointi

Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää hallinnoisi kriisinratkaisuneuvosto yhdessä osallistuvien talletussuojajärjestelmien kanssa (tai nimetty viranomainen, jonka tehtävänä osallistuvan talletussuojajärjestelmän hallinnointi on). Menettely voidaan jakaa karkeasti ottaen rahoituksen antamista edeltävään ja sitä seuraavaan vaiheeseen.

5.4.1. Rahoitusta edeltävä menettely

Osallistuvien talletussuojajärjestelmien edellytetään ilmoittavan kriisinratkaisuneuvostolle heti, kun niiden tietoon tulee seikkoja, jotka todennäköisesti johtavat korvaustilanteeseen tai kriisinratkaisuviranomaisen pyyntöön osallistua kriisinratkaisuun (41 i artikla). Niiden on annettava kriisinratkaisuneuvostolle arvio ennakoitavasta likviditeettivajeesta (jälleenvakuutusvaihe) tai likviditeettitarpeesta (rinnakkaisvakuutus- ja täysvakuutusvaihe). Tämä antaa kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuuden valmistautua antamaan rahoitusta välittömästi, kun joudutaan korvaustilanteeseen tai esitetään pyyntö osallistua kriisinratkaisuun.

Osallistuvien talletussuojajärjestelmien on välittömästi ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle korvaustilanteesta tai pyynnöstä osallistua kriisinratkaisuun (41 l). Vaikka kriisinratkaisuneuvosto olisi itse pyytänyt osallistumista kriisinratkaisuun (79 artikla), tällainen virallinen ilmoitus on silti tarpeen, koska kriisinratkaisuneuvoston kokoonpano eurooppalaisessa talletussuojajärjestelmässä poikkeaa sen kokoonpanosta yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa (ks. jäljempänä) eikä osallistuvien talletussuojajärjestelmien edellytetä pyytävän rahoitusta tai vahinkosuojaa eurooppalaiselta talletussuojajärjestelmältä. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on ilmoituksen yhteydessä annettava kriisinratkaisuneuvostolle seuraavat tiedot sen arvioimiseksi, täytyvätkö edellytykset (41 k artikla):

- Suojattujen talletusten määrä, jonka perusteella likviditeettivaje tai likviditeettitarve lasketaan.
- Käytettävissä olevat varat korvaustilanteen tai kriisinratkaisun ajankohtana, jotta voidaan määrittää, kuinka suuret käytettävissä olevat varat osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä pitäisi olla korvaustilanteen tai kriisinratkaisun ajankohtana, kun otetaan huomioon 41 j artiklassa säädetty rahoituspolku.
- Arvio ylimääräisistä jälkikäteen suoritettavista kannatusmaksuista, jotka se voi kerätä kolmen päivän kuluessa korvaustilanteesta tai kriisinratkaisusta.

- Mahdolliset muut olennaiset seikat, jotka estävät osallistuvaa talletussuojajärjestelmää täyttämästä velvollisuuksiaan tallettajia tai kriisinratkaisuviranomaista kohtaan, ja mahdolliset korjaavat toimet.

Kriisinratkaisuneuvoston olisi määritettävä 24 tunnin kuluessa, täytyvätkö 41 a artiklassa (jälleenvakuutus), 41 d artiklan (rinnakkaisvakuutus) tai 41 h artiklassa (täysvakuutus) säädetty eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevat edellytykset (41 l artiklan 1 kohta). Lisäksi sen olisi määritettävä – yleensä samassa ajassa – rahoituksen määrä, jonka se antaa osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle (41 l artiklan 2 kohdan 2 alakohta).

Jos yksi tai useampi osallistuva talletussuojajärjestelmä kohtaa useita korvaus- tai kriisinratkaisutilanteita samanaikaisesti, talletussuojarahaston käytettävissä olevat varat eivät ehkä riitä. Siinä tapauksessa rahoitusta, jonka kukin osallistuva talletussuojajärjestelmä voi saada kutakin tilannetta varten, rajoitettaisiin suhteellisesti laskettavaan osuuteen talletussuojarahaston käytettävissä olevista varoista (41 l artiklan 3 kohta).

Kriisinratkaisuneuvoston on välittömästi ilmoitettava osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle, täytyvätkö eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoamaa suojaa koskevat edellytykset ja rahoitusmäärä, jonka se antaa osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle. Osallistuva talletussuojajärjestelmä voi 24 tunnin kuluessa pyytää kriisinratkaisuneuvoston päätöksen (tai päätösten) uudelleentarkastelua. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä pyyntöä koskeva päätös 24 tunnin kuluessa (41 m artikla).

Rahoitus annettaisiin välittömästi sen jälkeen, kun kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt sen suuruuden, ja se maksetaan osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle käteissuorituksena (41 n artikla). Jos kriisinratkaisuneuvosto korottaa rahoituksen määrää sen jälkeen, kun se on osallistuvan talletussuojajärjestelmän pyynnöstä tarkastellut uudelleen alkuperäistä päätöstään, kyseinen määrä eräännyy maksettavaksi, kun kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt uudelleentarkastelupyynnöstä päätöksensä.

5.4.2. *Rahoitusta seuraava menettely*

Sen jälkeen, kun rahoitusta on annettu, kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä osallistuvan talletussuojajärjestelmän ylivahinko (jälleenvakuutus) tai vahinko (rinnakkaisvakuutus, täysvakuutus), seurattava annetun rahoituksen käyttöä tallettajille maksettaviin korvauksiin tai kriisinratkaisuun osallistumiseen ja seurattava osallistuvan talletussuojajärjestelmän toimia, joilla se perii talletussaatavia konkurssipesältä.

Korvaustilanteen jälkeen (yli)vahingon määrä selviää ajan mittaan, kun osallistuva talletussuojajärjestelmä kerää jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja ja saa ajoittain tuloja konkurssipesästä. Kun kyseessä on osallistuminen kriisinratkaisuun, jossa osallistuva talletussuojajärjestelmä ei voi kerätä jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja eikä vaatia saatavia kolmansilta osapuolilta, (yli)vahinko voidaan määrittää jo sen jälkeen, kun osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle on maksettu mahdollinen erotus, johon se on kenties oikeutettu sillä perusteella, että myöhemmässä arvostuksessa todetaan, että alkuperäisen rahoitusosuuden olisi täytynyt olla pienempi. Siksi kriisinratkaisuneuvoston on korvaustilanteen jälkeen arvioitava jatkuvasti (yli)vahingon kehittymistä ennen kuin se voi määrittää lopullisen (yli)vahingon. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on myös maksettava kriisinratkaisuneuvostolle takaisin saamansa rahoitus. Maksu suoritetaan erissä, jotka vastaavat jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja tai konkurssipesästä saatuja tuloja sitä mukaa kun osallistuva talletussuojajärjestelmä saa varoja käyttöönsä (41 o artikla).

Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän kattama (yli)vahinko on osallistuvan talletussuojajärjestelmän talletussuojarahastosta saaman alkuperäisen rahoituksen ja sen kriisinratkaisuneuvostolle takaisin maksaman määrän erotus.

Korvaustilanteen jälkeen kriisinratkaisuneuvosto seuraisi tiiviisti myös korvaustenmaksumenettelyä ja erityisesti sen osallistuvalla talletussuojarahastolle tähän tarkoitukseen antaman rahoituksen käyttöä ja sitä, miten osallistuva talletussuojajärjestelmä on perinyt talletussaataviaan maksukyvyttömyysmenettelyssä. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on annettava kriisinratkaisuneuvoston vahvistamin säännöllisin väliajoin tarkat, luotettavat ja täydelliset tiedot erityisesti korvaustenmaksumenettelystä sekä sen sijaantulo-oikeuksista maksukyvyttömyysmenettelyssä. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on pyrittävä maksimoimaan saatavansa konkurssipesästä. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä laiminlyö tämän, kriisinratkaisuneuvosto voi vaatia siltä vahingonkorvausta. Kriisinratkaisuneuvosto voi kuitenkin osallistuvaa talletussuojajärjestelmää kuultuaan päättää käyttää itse kaikkia talletussaataviin liittyviä oikeuksia, jotka ovat siirtyneet osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle. Kriisinratkaisuneuvosto voi tällöin periä tuotot suoraan omaan lukuunsa saadakseen perittyä osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle annetun rahoituksen takaisin (41 q artikla).

5.5. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän rahoittaminen

Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän toiminta edellyttää taloudellisia resursseja hallintomenojen kattamiseksi ja tarvittavan suojan (rahoitus ja vahinkosuoja) antamiseksi siihen osallistuville talletussuojajärjestelmille.

5.5.1. Yleinen talousarviorahoitus ja hallintomaksut

Talousarvio on tällä hetkellä kaksiosainen: sen I osa koskee kriisinratkaisuneuvoston hallintoa ja II osa kriisinratkaisurahastoa.

Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän hallintomenot katettaisiin nykyisillä hallintomaksuilla, joita kerätään kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osaan. Tässä otetaan huomioon eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä aiheutuva hallinnollinen taakka ja se, että yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän henkilöllinen soveltamisala ei ole täysin sama (65 artiklan 5 kohta).

Talletussuojarahasto sisällytettäisiin kriisinratkaisuneuvoston talousarvion uuteen III osaan. Sen tulojen ja menojen rakenne (60 a artikla) vastaa yhteisen kriisinratkaisurahaston talousarvion II osaa (60 artikla) ja sitä selitetään tarkemmin jäljempänä 5.5.2 jaksossa.

Talousarviota koskevia yleisiä säännöksiä (57, 58, 61–64 ja 66 artikla) sovelletaan myös talousarvion III osaan.

Kriisinratkaisuneuvosto vastaisi sekä yhteisen kriisinratkaisurahaston että talletussuojarahaston hallinnoinnista ja sijoittaisi niiden varoja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen sääntöjen ja komission antamien delegoitujen säädösten mukaisesti (75 artikla).

5.5.2. Talletussuojarahastoon suoritettavat ennakolliset kannatusmaksut

Euroopan talletussuojarahastoa kartutettaisiin ennakollisilla kannatusmaksuilla, jotka pankkien on maksettava suoraan kriisinratkaisuneuvostolle. Osallistuvat talletussuojajärjestelmät laskevat ja laskuttavat ne kriisinratkaisuneuvoston puolesta (74 a artiklan 1 kohta). Kyseiset ennakolliset kannatusmaksut ovat eri asia kuin velvoite maksaa etukäteen kannatusmaksuja osallistuville talletussuojajärjestelmille talletusvakuusdirektiivin 10 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan mukaisesti. Jotta järjestelmä olisi pankkisektorin kannalta kustannusneutraali, talletussuojarahastoon suoritettavat ennakolliset

kannatusmaksut voidaan kuitenkin kompensoida osallistuvan talletussuojajärjestelmän tasolla (ks. jäljempänä 5.5.2.2 jakso)⁸.

5.5.2.1. Talletussuojarahaston tavoitetasot

Talletussuojarahaston käytettävissä olevien varojen on saavutettava kaksi tavoitetasoa (74 b artiklan 1 ja 2 kohta): a) alkutavoitetaso, joka on jälleenvakuutusvaiheen loppuun mennessä 20 prosenttia kaikkien kansallisten vähimmäistavoitetasojen summan neljästä yhdeksäsosasta ja b) lopputavoitetaso, joka on niiden vähimmäistavoitetasojen summa, jotka osallistuvien talletussuojajärjestelmien on saavutettava direktiivin nojalla nelivuotisen rinnakkaisvakuutusvaiheen loppuun mennessä. Kaikkien osallistuvien talletussuojajärjestelmien vähimmäistavoitetasot on tarkoitus yhdenmukaistaa. Talletussuojarahaston ja osallistuvien talletussuojajärjestelmien vähimmäistavoitetasot kasvaisivat lineaarisesti vuosittain yhdellä yhdeksäsosalla vuoteen 2024 saakka.

Ennakolliset kannatusmaksut, joita pankkien on maksettava, kunnes alku- tai lopputavoitetaso on saavutettu, jaksotetaan ajallisesti mahdollisimman tasaisesti. Jos käytettävissä olevia varoja on jälleenvakuutusvaiheen jälkeen käytetty rahoituksen antamiseen tai vahinkojen kattamiseen ja ne ovat vähentyneet alkutavoitetason alapuolelle, niitä on kartutettava siihen asti, kunnes tavoitetaso on jälleen saavutettu.

Ennakolliset kannatusmaksut, joita pankkien on maksettava kriisinratkaisuneuvostolle, määritetään vuosittain kahdessa vaiheessa: a) Kriisinratkaisuneuvosto määrittää niiden ennakollisten kannatusmaksujen kokonaismäärän, joita se voi vaatia kunkin osallistuvan talletussuojajärjestelmän jäsenpankeilta (74 d artiklan 1 kohta). b) Sen jälkeen kukin osallistuva talletussuojajärjestelmä laskee kriisinratkaisuneuvoston määrittämän kokonaismäärän perusteella kannatusmaksun, joka sen jokaisen jäsenpankkien on maksettava (74 d artiklan 2 kohta) ja laskuttaa kyseisen määrän kriisinratkaisuneuvoston puolesta.

Jälleenvakuutusvaiheessa osallistuva talletussuojajärjestelmä laskee riskiperusteisen ennakollisen kannatusmaksun, joka kunkin jäsenpankin on maksettava talletussuojarahastolle, suhteessa kaikkiin sen muihin jäsenpankkeihin. Jälleenvakuutusvaiheen jälkeen kunkin pankin riskiperusteinen ennakollinen kannatusmaksu lasketaan suhteessa kaikkiin eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään kuuluviin pankkeihin. Tämän tekee kriisinratkaisuneuvosto osallistuvien talletussuojajärjestelmien avustuksella komission delegoidussa säädöksessä vahvistettuja riskiperusteisia menetelmiä noudattaen.

Pankin on maksettava ennakollinen kannatusmaksu, jonka osallistuva talletussuojajärjestelmä laskuttaa kriisinratkaisuneuvoston puolesta, suoraan kriisinratkaisuneuvostolle, joka hyvittää määrän talletussuojarahastolle (ja tuloksi talousarvionsa III osaan).

5.5.2.2. Korvaaminen osallistuvien talletussuojajärjestelmien tasolla

Tässä ehdotuksessa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus pitää talletussuoja osallistuviin talletussuojajärjestelmiin kuuluvien pankkien kannalta kustannusneutraalina. Ne voivat päättää, että pankeille syntyvä erillinen velvoite maksaa talletussuojarahastoon ennakollisia kannatusmaksuja oikeuttaa korvaukseen osallistuvan talletussuojajärjestelmän tasolla. Päätöstä tehdessään jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon suhteellisuusperiaate ja harkittava, oikeuttaako eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän

⁸ Komission verkkosivuilla on kaavio, jossa verrataan eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän varojen kehitystä osallistuvan talletussuojajärjestelmän varojen kehittymiseen siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ja osallistuva talletussuojajärjestelmä päättävät korvata eurooppalaisen talletussuojajärjestelmään maksetut ennakolliset kannatusmaksut jäsenpankeille: http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/european-deposit-insurance-scheme/index_en.htm

asteittaisen perustamisen kautta muodostuva talletussuojan taso sen, että talletussuojaan varattuja varoja vähennetään osallistuvan talletussuojajärjestelmän tasolla.

Kustannusneutraaliudesta säädetään 74 c artiklan 4 kohdassa: a) ennakkolliset kannatusmaksut, joita pankit maksavat talletussuojarahastolle, otetaan huomioon tavoitetasossa, joka kyseisen osallistuvan talletussuojajärjestelmän on direktiivin mukaisesti saavutettava; b) jos kansallinen talletussuojajärjestelmä on kartuttamisvaiheen loppuun asti (3. heinäkuuta 2024 tai myöhemmin) noudattanut tarkasti määritettyä rahoituspolkua (41 j artikla) ja sen jäsenpankit ovat maksaneet kaikki erääntyneet kannatusmaksut talletussuojarahastolle, näistä kannatusmaksuista muodostuu se kannatusmaksujen määrä, joka tarvitaan kansallisen 0,8 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi; ja c) osallistuvat jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden talletussuojajärjestelmät ottavat huomioon jäsenpankkiensa eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään suorittamat kannatusmaksut laskiessaan kannatusmaksujen tasoa ja/tai suorittavat jäsenpankeilleen korvauksia käytettävissä olevista varoistaan siltä osin kuin ne ylittävät tarkasti määritetyn rahoituspolun mukaiset määrät.

Riippuen siitä, kuinka paljon osallistuva talletussuojajärjestelmä on jo kerännyt käytettävissä olevia varoja, se voi suorittaa jäsenpankeilleen korvauksia joko alentamalla kannatusmaksuja tai maksamalla jäsenpankeiltaan jo saamiaan kannatusmaksuja takaisin.

5.5.3. Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut

Kun rinnakkaisvakuutusvaihe on alkanut, kriisinratkaisuneuvosto voi vaatia osallistuviin talletussuojajärjestelmiin kuuluvia pankkeja maksamaan myös ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja, jos talletussuojarahaston käytettävissä olevat varat eivät riitä rahoitukseen ja vahinkosuojaan. Kansallisen talletussuojajärjestelmän tehtävänä olisi edelleen kerätä jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja kansalliselta pankkisektorilta kansallisen järjestelmän täydentämiseksi korvaustilanteen tai kriisinratkaisuun osallistumisen jälkeen.

Pankit maksavat jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut, jotka rinnakkaisvakuutusvaiheessa laskee ja laskuttaa kukin osallistuva talletussuojajärjestelmä kriisinratkaisuneuvoston puolesta, suoraan kriisinratkaisuneuvostolle. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää niiden jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen kokonaismäärän, joita se voi vaatia kunkin osallistuvan talletussuojajärjestelmän jäsenpankeilta komission delegoidussa säädöksessä määritetyissä rajoissa. Osallistuva talletussuojajärjestelmä laskee kriisinratkaisuneuvoston määrittämän kokonaismäärän perusteella rahoitusosuuden, joka sen jokaisen jäsenpankin on jälkikäteen suoritettava. Se soveltaa laskelmassa samaa riskiperusteista menetelmää kuin direktiivin 10 artiklan 1 kohdan mukaista etukäteen suoritettavaa kannatusmaksua laskettaessa.

Rinnakkaisvakuutusvaiheen jälkeen jälkikäteen maksettavan kannatusmaksun, joka kunkin pankin on maksettava, laskee kriisinratkaisuneuvosto samoja komission delegoidussa säädöksessä vahvistettuja riskiperusteisia menetelmiä noudattaen, joita sovelletaan rinnakkaisvakuutusvaiheen jälkeen myös laskettaessa ennakkollisia kannatusmaksuja. Osallistuvat talletussuojajärjestelmät laskuttavat jälkikäteen suoritettavan kannatusmaksun kriisinratkaisuneuvoston puolesta.

Kriisinratkaisuneuvosto voi sekä rinnakkaisvakuutus- että täysvakuutusvaiheessa omasta aloitteestaan tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta lykätä koko jälkikäteen suoritettavan kannatusmaksun tai sen osan maksua yksittäisen pankin kohdalla. Lykkäyksen on oltava välttämätön pankin rahoitusaseman turvaamiseksi, eikä se saa kestää kauempaa kuin kuusi kuukautta. Aikaa voidaan kuitenkin jatkaa pankin pyynnöstä.

Enimmäismäärät, jotka eurooppalainen talletussuojajärjestelmä voi kerätä jälkikäteen, on tarkoitus säätää komission delegoidussa säädöksessä ottaen huomioon kansalliset jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut.

5.5.4. Talletussuojarahaston lisärahoituslähteet

Kriisinratkaisuneuvosto voi ennakollisten ja jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen lisäksi sopia talletussuojarahaston lisärahoituslähteistä. Se voi vähitellen korvata osallistuvien talletussuojajärjestelmien tason rahoituksen ja ottaa lainaa osallistumattomissa jäsenvaltioissa virallisesti tunnustetuilta talletussuojajärjestelmiltä, jotka voivat tehdä lainaa koskevan päätöksen talletusvakuusdirektiivin 12 artiklan mukaisesti (74 g artikla). Vastavuoroisuuden toteutumiseksi kriisinratkaisuneuvosto voi puolestaan päättää myöntää lainoja osallistumattomien jäsenvaltioiden talletussuojajärjestelmille.

Kriisinratkaisuneuvosto voi myös sopia kolmansien kanssa muista vaihtoehtoisista talletussuojarahaston rahoituskeinoista, erityisesti jos ei ole (välittömästi) käytettävissä ennakollisia kannatusmaksuja ja jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja, joita kriisinratkaisuneuvosto voi kerätä (74 h artikla). Takaisinmaksettava rahoitus maksetaan takaisin keräämällä ennakollisia ja jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja erääntymisajan kuluessa.

5.5.5. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä – Päätöksenteko

Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää hallinnoisi kriisinratkaisuneuvosto sekä johdon istunnoissa että täysistunnoissa. Johdon istunnossa kokoontuisivat samat jäsenet sekä eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään että yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin liittyvien päätösten ja tehtävien osalta. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän erityistehtävät edellyttävät täysistunnon erityiskokoonpanoa, kun on kyse päätöksistä, jotka liittyvät ainoastaan eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään. Jäsenet, jotka edustavat kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia täysistunnossa, korvattaisiin jäsenillä, jotka edustavat kansallisia nimettyjä viranomaisia.

Täysistunnolla olisi sille annettuja erityistehtäviä.

Koska jotkin kriisinratkaisuneuvoston päätökset koskevat koko kriisinratkaisuneuvostoa tai sekä yhteistä kriisinratkaisumekanismia että eurooppalaista talletussuojajärjestelmää, ne tehtäisiin uudessa yhteisessä täysistunnossa, jolla on omat edustajansa ja äänestysmenettelynsä.

Kaikki muut eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevat päätökset tehtäisiin kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa.

5.6. Muut säännöt

Eryityskysymyksiä koskevia yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin sovellettavia säännöksiä sovelletaan myös kriisinratkaisuneuvostoon, kun se hoitaa tehtäviään eurooppalaisessa talletussuojajärjestelmässä. Näitä kysymyksiä ovat erioikeudet ja vapaudet, kielijärjestelyt, henkilöstö ja henkilöstövaihto, sisäiset komiteat, valituslautakunta, asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, kriisinratkaisuneuvoston vastuu, salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto, tietosuoja, oikeus tutustua asiakirjoihin, turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt ja tilintarkastustuomioistuin.

Muutoksia, joilla eurooppalainen talletussuojajärjestelmä otetaan käyttöön, sovellettaisiin muutetun asetuksen tultua voimaan.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on viime vuosien aikana edistynyt pankkipalvelujen sisämarkkinoiden luomisessa. Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden yhdentäminen on olennaisen tärkeää talouskasvun edistämiseksi unionissa, pankkijärjestelmän vakauden turvaamiseksi ja tallettajien suojaamiseksi.
- (2) Eurooppa-neuvosto totesi 18 päivänä lokakuuta 2012, että ”talous- ja rahaliittoa on siihen liittyvät perustavanlaatuiset haasteet huomioon ottaen lujitettava, jotta varmistetaan taloudellinen ja sosiaalinen hyvinvointi sekä vakaus ja kestävä vauraus” ja että ”tiiviimmän talous- ja rahaliiton muodostamiseen tähtäävän prosessin olisi perustuttava EU:n institutionaalisiin ja oikeudellisiin puitteisiin, sen olisi oltava perusluonteeltaan avoin ja läpinäkyvä suhteessa jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, ja siinä olisi huolehdittava sisämarkkinoiden eheydestä”. Tätä varten on perustettu pankkiunioni, jonka tukena on koko sisämarkkinoita koskeva rahoituspalvelujen kattava ja yksityiskohtainen yhteinen sääntökirja. Pankkiunionin perustamismenettely on ollut avoin ja läpinäkyvä suhteessa pankkiunioniin osallistumattomiin jäsenvaltioihin, ja siinä on huolehdittu sisämarkkinoiden eheydestä.
- (3) Myös Euroopan parlamentti totesi ”Kohti todellista talous- ja rahaliittoa” -selvityksestä 20 päivänä marraskuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa, että valtioiden, pankkien ja reaalitalouden negatiivisten takaisinkytkentöjen katkaiseminen on ratkaisevan tärkeää talous- ja rahaliiton moitteettomalle toiminnalle, ja korosti, että pankkialan kriisin ratkaisemiseksi tarvitaan kiireellisesti kauaskantoisia lisätoimia täysin toimivan pankkiunionin luomiseksi estämättä rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden jatkuvaa asianmukaista toimintaa tai pääoman vapaata liikkuvuutta.
- (4) Keskeisiä toimia on toteutettu pankkiunionin tehokkaan toiminnan varmistamiseksi: neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013¹¹ on perustettu yhteinen

⁹ EUVL C, , s. .

¹⁰ EUVL C, , s. .

valvontamekanismi, jolla varmistetaan, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja toimivalla tavalla euroalueen jäsenvaltioissa ja sellaisissa euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa, jotka päättävät osallistua yhteiseen valvontamekanismiin, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', ja asetuksella (EU) N:o 806/2014 on perustettu yhteinen kriisinratkaisumekanismi, jolla varmistetaan osallistuvissa jäsenvaltioissa johdonmukainen kehys kaatumassa olevien tai todennäköisesti kaatuvien pankkien kriisinratkaisuun: Tarvitaan kuitenkin vielä lisätoimia pankkiunionin viimeistelemiseksi.

- (5) Kesäkuussa 2015 viiden puheenjohtajan raportissa Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä todettiin, että pankkijärjestelmä voi olla aidosti yhteinen vain, jos luottamus pankkitalletusten turvallisuuteen on yhtä suuri riippumatta jäsenvaltiosta, jossa pankki toimii. Tämä edellyttää yhteistä pankkivalvontaa, yhteistä pankkikriisinratkaisua ja yhteistä talletussuojaa. Sen vuoksi viiden puheenjohtajan raportissa ehdotettiin pankkiunionin viimeistelemistä perustamalla eurooppalainen talletussuojajärjestelmä, joka on täyteen mittaansa kehittyneen pankkiunionin kolmas pilari pankkivalvonnan ja kriisinratkaisun ohella. Sen suuntaisia konkreettisia toimia olisi jo toteutettava ensisijaisesti ja luotava kansallisille talletussuojajärjestelmille Euroopan tason jälleenvakuutusjärjestelmä, mikä olisi ensimmäinen askel kohti täysin yhteisvastuullista lähestymistapaa. Tämän jälleenvakuutusjärjestelmän soveltamisala olisi yhteisen valvontamekanismin kanssa päällekkäinen.
- (6) Viimeaikainen kriisi on osoittanut, että sisämarkkinoiden toiminta saattaa olla vaarassa ja rahoitusalan pirstoutuminen on yhä suurempi uhka. Sellaisen pankin kaatuminen, joka on suhteellisen suuri verrattuna kansallisen pankkisektorin kokoon, tai pankin kaatumista seuraava kansallisen pankkisektorin osan kaatuminen voi altistaa kansalliset talletussuojajärjestelmät mittaville paikallisille häiriöille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/49/EU¹² säädetyistä lisärahoitusmekanismeista huolimatta. Kansallisten talletussuojajärjestelmien altistuminen mittaville paikallisille häiriöille voi myötävaikuttaa pankkien ja valtion väliseen kielteiseen yhteyteen, heikentää talletussuojan yhdenmukaisuutta ja heikentää tallettajien luottamusta sekä johtaa markkinoiden epävakauteen.
- (7) Koska yhdenmukaista talletussuojan tasoa ei ole, kilpailu voi vääristyä ja sijoittautumisvapaus ja luottolaitosten vapaus tarjota palveluja sisämarkkinoilla voi tosiasiallisesti estyä. Yhteinen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä on sen vuoksi olennaisen tärkeä rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden viimeistelemisessä.
- (8) Vaikka direktiivillä 2014/49/EU parannetaan huomattavasti kansallisten järjestelmien valmiuksia maksaa tallettajille korvauksia, pankkiunionin tasolla tarvitaan tehokkaampia talletussuojajärjestelyjä, joilla voidaan varmistaa riittävät varat tallettajien luottamuksen tueksi ja näin turvata rahoitusjärjestelmän vakaus. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä parantaisi pankkiunionin kykyä kestää tulevia kriisejä, kun riski jakautuisi laajemmalle, ja tarjoaisi yhtäläisen suojan vakuutetuille tallettajille tukien sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

¹¹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

- (9) Varat, joita talletussuojajärjestelmät käyttävät maksaakseen tallettajille korvauksia talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 2014/49/EU 8 artiklan mukaisesti, eivät ole valtiontukea tai rahaston tukea. Jos kyseisiä varoja käytetään luottolaitosten uudelleenjärjestelyyn ja se on valtiontukea tai rahaston tukea, varojen käytössä on noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014¹³ 19 artiklaa, jota olisi muutettava tätä varten.
- (10) Siitä huolimatta, että yhdenmukaistamista on jatkettu direktiivillä 2014/49/EU, kansallisilla talletussuojajärjestelmillä on edelleen jonkin verran vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tiettyjen olennaisten tekijöiden suhteen, kuten tavoitetasojen, luottolaitosten kannatusmaksujen arvioinnissa sovellettavien riskitekijöiden, korvausaikojen tai varojen käytön suhteen. Nämä kansallisten sääntöjen väliset erot voivat haitata palvelujen tarjoamisen vapautta ja vääristää kilpailua. Pitkälle yhdentyneellä pankkisektorilla tarvitaan yhdenmukaisia sääntöjä ja lähestymistapoja, joilla varmistetaan yhtä vankka tallettajien suojan taso kaikkialla unionissa ja taataan näin tavoitteena oleva rahoitusjärjestelmän vakaus.
- (11) Jotta tavoitteena oleva yhdenmukainen talletussuojakehys voidaan saada aikaan, on olennaisen tärkeää perustaa eurooppalainen talletussuojajärjestelmä, jonka päätöksenteko-, seuranta- ja täytäntöönpanovaltuudet on keskitetty ja annettu yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto'. Talletussuojavaatimusten yhdenmukaista soveltamista osallistuvissa jäsenvaltioissa edistää soveltamisen antaminen tällaisen keskusviranomaisen tehtäväksi. Eurooppalaisella talletussuojajärjestelmällä olisi tällä tavoin tarkoitus helpottaa yhdenmukaistamisprosessia rahoituspalvelujen alalla tukemalla talletussuojajärjestelyjä koskevien yhtenäisten sääntöjen luomista ja täytäntöönpanoa sekä tarjoamalla säännöille kehys.
- (12) Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä on myös osa laajempaa EU:n säännöstöä, jolla yhdenmukaistetaan pankkien vakavaraisuusvalvontaa, elvytystä ja kriisinratkaisua, jotka ovat toisiaan täydentäviä osatekijöitä pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Valvonta voi olla tuloksellista ja merkityksellistä ainoastaan, jos luodaan tarkoituksenmukainen talletussuojajärjestelmä, joka vastaa valvonnan osaluella tapahtunutta kehitystä. Eurooppalaisella talletussuojajärjestelmällä on siksi suuri merkitys laajemman yhdenmukaistamisen kannalta, ja sen tavoitteet liittyvät läheisesti unionin vakavaraisuusvalvonta- ja elvytys- ja kriisinratkaisukehyksiin, joiden keskitetty soveltaminen on toisiinsa sidoksissa. Valvonnan ja talletussuojan tasolla tarvitaan asianmukaista koordinointia esimerkiksi tapauksissa, joissa Euroopan keskuspankki (EKP) aikoo peruuttaa luottolaitoksen toimiluvan tai luottolaitos ei noudata velvoitetta olla talletussuojajärjestelmän jäsen. Samanlaista pitkälle menevää yhdentymistä tarvitaan kriisinratkaisuneuvostolle annettujen kriisinratkaisutoimien ja talletussuojatehtävien välillä.
- (13) Tätä asetusta sovelletaan vain pankkeihin, joiden valvoja on EKP tai sellaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen, jonka rahayksikkö on euro, tai sellaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen, jonka rahayksikkö ei ole euro mutta joka on ryhtynyt tiiviiseen yhteistyöhön asetuksen (EU)

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti. Tämän asetuksen soveltamisala on yhteydessä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 soveltamisalaan. Kun otetaan huomioon, että yhteiselle valvontamekanismille annetut valvontatehtävät ja talletussuojatoimet nivoutuvat merkittävässä määrin toisiinsa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla toteutettava keskitetty valvontajärjestelmä on ratkaisevan tärkeä yhdenmukaistettaessa talletussuojaa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Yhteisen valvontamekanismin toteuttaman valvonnan piiriin kuuluminen on erityistekijä, joka asettaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 soveltamisalaan kuuluvat yhteisöt objektiivisesti ja niille luonteenomaisesti eri asemaan talletussuojan kannalta. On tarpeen toteuttaa toimenpiteet, joilla luodaan yhteinen talletussuojajärjestelmä kaikkia yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita varten, jotta voidaan helpottaa sisämarkkinoiden moitteetonta ja vakaata toimintaa.

- (14) Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää olisi sovellettava osallistuviin jäsenvaltioihin, jotta varmistettaisiin rinnakkaisuus valvontamekanismin ja kriisinratkaisumekanismin kanssa. Pankkien, jotka ovat sijoittautuneet yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomiin jäsenvaltioihin, ei tulisi kuulua eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän piiriin. Niin kauan kuin valvonta toteutetaan jäsenvaltiossa yhteisen valvontamekanismin ulkopuolella, kyseisen jäsenvaltion olisi edelleen oltava vastuussa sen varmistamisesta, että tallettajia suojataan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden seurauksilta. Kun jäsenvaltiot liittyvät yhteiseen valvontamekanismiin, niihin olisi automaattisesti alettava soveltaa myös eurooppalaista talletussuojajärjestelmää. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä voisi viime kädessä ulottua koskemaan koko sisämarkkinoita.
- (15) Tämä asetus on direktiivin 2014/49/EU mukainen, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset koko sisämarkkinoilla. Sillä täydennetään mainitun direktiivin sääntöjä ja periaatteita sen varmistamiseksi, että eurooppalainen talletussuojajärjestelmä toimii moitteettomasti ja sen käytettävissä on riittävästi rahoitusta. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän puitteissa sovellettava talletussuojaa koskeva aineellinen oikeus vastaa siksi kansallisten talletussuojajärjestelmien soveltamaa tai osallistumattomien jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten soveltamaa aineellista oikeutta, jota on yhdenmukaistettu direktiivillä 2014/49/EU.
- (16) Mikä tahansa taloudellinen tuki, jonka avulla tallettajille maksetaan korvauksia, lisää yhdentyneillä rahoitusmarkkinoilla rahoitusvakautta paitsi kyseisessä osallistuvassa jäsenvaltiossa myös muissa jäsenvaltioissa estämällä pankkikriisien leviämistä osallistumattomiin jäsenvaltioihin. Talletussuojatehtävien siirtäminen kriisinratkaisuneuvostolle ei saisi millään tavalla haitata rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) olisi sen vuoksi säilytettävä asemansa ja nykyiset valtuutensa ja tehtävänsä, joten sen olisi kehitettävä ja edistettävä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavan unionin lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista sekä lähennettävä talletussuojakäytäntöjä koko unionissa.
- (17) Järjestelmän olisi kehitettävä muutaman vuoden kuluessa asteittain jälleenvakuutusjärjestelmästä täysin yhteisvastuulliseksi rinnakkaisvakuutusjärjestelmäksi. Talous- ja rahaliiton syventämistoimien yhteydessä tämä vaihe on tarpeen sen työn rinnalla, jota tehdään yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten tarvittavan väliaikaisrahoitusmekanismin perustamiseksi ja yhteisen varautumisjärjestelyn kehittämiseksi, jotta pankkien ja

valtion välisiä yhteyksiä voidaan vähentää yksittäisissä jäsenvaltioissa toteuttamalla toimia, joilla riskit voidaan jakaa pankkiunionissa kaikkien jäsenvaltioiden kesken ja tällä tavoin vahvistaa mahdollisuuksia saavuttaa pankkiunionin keskeinen tavoite. Pankkiunionia vahvistavien riskinjakotoimenpiteiden rinnalla on kuitenkin samaan aikaan toteutettava riskiä vähentäviä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on katkaista suoremmin yhteys pankkien ja valtion välillä.

- (18) Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä olisi perustettava kolmessa vaiheessa. Ensin muodostettaisiin jälleenvakuutusjärjestelmä, joka kattaa osan osallistuvien talletussuojajärjestelmien likviditeettivajeesta ja ylivahingoista. Sitä seuraisi rinnakkaisvakuutusjärjestelmä, joka kattaa asteittain kasvavan osan osallistuvien talletussuojajärjestelmien likviditeettivajeesta ja vahingoista. Viimeisenä olisi täysvakuutusjärjestelmä, joka kattaa osallistuvien talletussuojajärjestelmien kaikki likviditeettitarpeet ja vahingot.
- (19) Jotta voitaisiin rajoittaa eurooppalaisen talletussuojarahaston vastuuta ja vähentää moraalikadon vaaraa kansallisella tasolla, talletussuojarahastosta voidaan pyytää apua ainoastaan, jos kansallinen talletussuojajärjestelmä on kerännyt ennakkollisia kannatusmaksuja tarkasti määritetyn rahoituspolun mukaisesti ja kuluttanut ensin nämä varat. Jos kansallinen talletussuojajärjestelmä on kerännyt varoja enemmän kuin sen rahoituspolku edellyttää, sen tarvitsee eurooppalaisen talletussuojarahaston suojaa saadakseen käyttää ensin ainoastaan varat, jotka sen on täytynyt kerätä noudattaakseen rahoituspolkua. Talletussuojajärjestelmien, jotka ovat keränneet varoja enemmän kuin rahoituspolun noudattaminen edellyttää, ei pitäisi näin ollen olla huonommassa asemassa kuin ne, joiden keräämät varat eivät ylitä rahoituspolun mukaista tasoa.
- (20) Koska jälleenvakuutusvaiheessa talletussuojarahasto ainoastaan tarjoaisi lisärahoituslähteen ja heikentäisi yhteyttä pankkien ja valtion välillä mutta ei kuitenkaan antaisi kaikille tallettajille pankkiunionissa samantasoista suojaa, jälleenvakuutusvaiheesta olisi kolmen vuoden kuluttua edettävä vähitellen rinnakkaisvakuutusvaiheeseen ja lopulta täysin yhteisvastuulliseen talletussuojajärjestelmään.
- (21) Jälleenvakuutus- ja rinnakkaisvakuutusvaiheella olisi monia yhteisiä piirteitä sujuvan asteittaisen kehittymisen varmistamiseksi, mutta rinnakkaisvakuutusvaiheessa kansallinen talletussuojajärjestelmä ja talletussuojarahasto vastaisivat yhdessä korvausten maksamisesta ensimmäisestä eurosta lukien. Talletussuojarahaston suhteellinen rahoitusosuus kasvaisi asteittain 100 prosenttiin, minkä seurauksena talletusriskeistä tulee pankkiunionissa neljän vuoden kuluttua täysin yhteisvastuullisia.
- (22) Eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään olisi rakennettava takeet, joilla rajoitetaan moraalikadon vaaraa ja varmistetaan, että eurooppalainen talletussuojajärjestelmä tarjoaa suojaa ainoastaan, jos kansalliset talletussuojajärjestelmät toimivat varovaisuutta noudattaen. Ensinnäkin kansallisten talletussuojajärjestelmien olisi noudatettava tämän asetuksen, direktiivin 2014/49/EU ja muun asiaan liittyvän EU:n lainsäädännön mukaisia velvoitteitaan ja erityisesti velvoitetta kartuttaa omia rahastoja direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa tarkemmin määritellyllä tavalla. Saadakseen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän suojaa osallistuvien talletussuojajärjestelmien on kerättävä ennakkollisia kannatusmaksuja tarkasti määritetyn rahoituspolun mukaisesti. Tämä merkitsee myös sitä, että direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 6 kohdan mukainen mahdollisuus alentaa

tavoitetasoa ei ole enää käytettävissä, jos talletussuojajärjestelmä haluaa hyödyntää eurooppalaista talletussuojajärjestelmää. Kansallisen talletussuojajärjestelmän olisi korvaustilanteessa tai kun sen varoja käytetään kriisinratkaisuun vastattava itse kohtuullisesta osasta vahinkoa. Sen olisi siksi edellytettävä keräävän jäseniltään jälkikäteen suoritettavia kannatusmaksuja rahastonsa täydentämiseksi ja maksavan eurooppalaiselle talletussuojajärjestelmälle takaisin alun perin saatu rahoitus siltä osin kuin se ylittää vahinko-osuuden, josta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän on vastattava. Korvaustilanteen jälkeen kansallisen talletussuojajärjestelmän olisi maksimoitava konkurssipesästä saatavat tulot maksaakseen rahoituksen kriisinratkaisuneuvostolle takaisin ja kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava riittävät valtuudet oikeuksiensa turvaamiseen. Kriisinratkaisuneuvostolla olisi lisäksi oltava valtuudet periä rahoitus kokonaan tai osittain takaisin, jos osallistuva talletussuojajärjestelmä ei ole noudattanut keskeisiä velvoitteita.

- (23) Talletussuojarahasto on olennainen tekijä, jota ilman eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän asteittainen perustaminen ei voi toteutua. Erilaiset kansalliset rahoitusjärjestelmät eivät tarjoaisi yhdenmukaista talletussuojaa kaikkialla pankkiunionissa. Talletussuojarahaston olisi kaikissa kolmessa vaiheessa autettava varmistamaan talletussuojajärjestelmien vakauttava rooli ja yhtenäinen korkeatasoinen suoja kaikille tallettajille yhdenmukaisessa kehyksessä kaikkialla unionissa sekä välttämään esteiden luominen perusvapauksien käytölle tai kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla sen seurauksena, että suojan tasot ovat erilaisia kansallisella tasolla.
- (24) Talletussuojarahasto olisi rahoitettava pankkien maksamilla suorilla kannatusmaksuilla. Eurooppalaisessa talletussuojajärjestelmässä tehtävät päätökset, jotka edellyttävät talletussuojarahaston tai kansallisen talletussuojajärjestelmän käyttöä, eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden julkisten varojen käytön edellyttämään vastuuseen. Tässä yhteydessä ainoastaan poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen olisi katsottava vaikuttavan jäsenvaltioiden valtionaloutta koskevaan määräysvaltaan ja julkisten varojen käytön edellyttämään vastuuseen.
- (25) Tässä asetuksessa vahvistetaan talletussuojarahaston käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja yleiset perusteet, joiden mukaan ennakkolliset ja jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut määritetään ja lasketaan, ja säädetään talletussuojarahaston käyttöä ja hallintaa koskevista kriisinratkaisuneuvoston valtuuksista.
- (26) Kannatusmaksuja talletussuojarahaston rahoittamiseksi kerättäisiin suoraan pankeilta. Kriisinratkaisuneuvosto keräisi kannatusmaksut ja hallinnoisi talletussuojarahastoa, kun taas kansalliset talletussuojajärjestelmät keräisivät edelleen kansalliset kannatusmaksut ja hallinnoisivat kansallisia varoja. Jotta voitaisiin varmistaa osallistuvien pankkien kannatusmaksujen oikeudenmukaisuus ja yhdenmukaisuus ja kannustaa toimimaan pienemmällä riskillä, sekä eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään että kansalliseen talletussuojajärjestelmän maksettavat kannatusmaksut olisi laskettava suojattujen talletusten ja riskioikaisukertoimen perusteella pankkikohtaisesti. Jälleenvakuutusvaiheessa riskioikaisukertoimessa olisi otettava huomioon pankkiin kohdistuvan riskin suuruus suhteessa kaikkiin muihin pankkeihin, jotka kuuluvat samaan osallistuvaan talletussuojajärjestelmään. Kun on päästy rinnakkaisvakuutusvaiheeseen, riskioikaisukertoimessa olisi otettava huomioon pankkiin kohdistuvan riskin suuruus suhteessa kaikkiin muihin pankkeihin, jotka ovat sijoittautuneet osallistuviin jäsenvaltioihin. Näin on tarkoitus varmistaa, että eurooppalainen talletussuojajärjestelmä on pankkien ja kansallisten

talletussuojajärjestelmien kannalta kaiken kaikkiaan kustannusneutraali, ja välttää kannatusmaksujen uudelleenjakoa talletussuojarahaston kartuttamisvaiheessa.

- (27) Lähtökohtaisesti kannatusmaksuja olisi kerättävä rahoitusosalta ennen yksittäistä talletussuojatoimea ja sellaisista toimista riippumatta. Jos ennakorahoitus ei riitä kattamaan talletussuojarahaston käytöstä aiheutuvia vahinkoja tai kustannuksia, olisi kerättävä täydentäviä kannatusmaksuja kattamaan lisäkustannukset tai -vahingot. Lisäksi talletussuojarahaston olisi voitava sopia lainojen ottamisesta tai muunlaisen tuen saamisesta luottolaitoksilta, rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta, jos ennakkolliset ja jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut eivät ole välittömästi käytettävissä tai ne eivät riitä kattamaan menoja, joita talletussuojarahaston käytöstä talletussuojatoimiin aiheutuu.
- (28) Jotta varat saavuttaisivat kriittisen massan ja jotta voitaisiin välttää myötäsykliset vaikutukset, joita syntyisi, jos talletussuojarahaston olisi nojaututtava yksinomaan jälkikäteen suoritettaviin kannatusmaksuihin järjestelmäkriisin vallitessa, talletussuojarahaston etukäteen käytettävissä olevien varojen määrässä on ehdottomasti saavutettava ainakin tietty vähimmäistavoitetaso.
- (29) Talletussuojarahaston alku- ja lopputavoitetaso olisi määritettävä prosenttiosuutena osallistuvien talletussuojajärjestelmien yhteenlasketuista vähimmäistavoitetasoista. Tavoitetaso olisi jälleenvakuutusvaiheen loppuun mennessä noustava 20 prosenttiin vähimmäistavoitetasojen summan neljästä yhdeksäsosasta ja rinnakkaisvakuutusvaiheen loppuun mennessä vähimmäistavoitetasojen summaan. Talletussuojarahaston alku- tai lopputavoitetasoa määritettäessä ei pitäisi ottaa huomioon mahdollisuutta hakea direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti hyväksyntää alemmalle tavoitetasolle. Talletussuojarahaston tavoitetaso saavuttamiselle olisi vahvistettava sopiva määräaika.
- (30) Talletussuojarahaston tehokkaan ja riittävän rahoituksen varmistaminen on äärimmäisen tärkeää eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän uskottavuuden kannalta. Kriisinratkaisuneuvoston valmiuksia hankkia talletussuojarahastolle rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä olisi lisättävä tavalla, joka mahdollistaa rahoituskustannusten pitämisen mahdollisimman edullisina ja talletussuojarahaston luottokelpoisuuden säilymisen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi yhteistyössä osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa toteutettava välittömästi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen tarvittavat toimenpiteet sellaisten asianmukaisten menetelmien ja yksityiskohtaisten sääntöjen kehittämiseksi, joiden avulla voidaan parantaa talletussuojarahaston lainanottokapasiteettia ja jotka olisi laadittava tämän asetuksen soveltamispäivään mennessä.
- (31) Olisi varmistettava, että talletussuojarahastoa voidaan käyttää täysimittaisesti talletussuojan varmistamiseen. Siksi talletussuojarahastoa olisi käytettävä ensisijaisesti talletussuojavaatimusten ja -toimien tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Lisäksi talletussuojarahastoa olisi käytettävä ainoastaan sovellettavien talletussuojatavoitteiden ja -periaatteiden mukaisesti. Tiettyjen edellytysten täytyessä talletussuojarahasto voisi lisäksi tarjota rahoitusta silloin, kun talletussuojajärjestelmän käytettävissä olevia varoja käytetään kriisinratkaisuun tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti.
- (32) Talletussuojarahastossa olevien varojen arvon suojaamiseksi kyseiset määrät olisi sijoitettava riittävän turvallisiin, monipuolisiin ja likvideihin varoihin.

- (33) Kun sellaisen osallistuvan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, on päätettävä asianomaiselta osallistuvalla jäsenvaltiolta kertyneiden kannatusmaksujen oikeudenmukaisesta jakamisesta, kun otetaan huomioon asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion ja yhteisen talletussuojarahaston edut.
- (34) Jotta taataan kriisinratkaisuneuvoston täysi itsenäisyys ja riippumattomuus toteutettaessa talletussuojatoimia tämän asetuksen nojalla, sillä olisi oltava oma itsenäinen talousarvionsa, jonka tulot saadaan osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien laitosten maksamista pakollisista kannatusmaksuista. Tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen periä maksuja kansallisten talletussuojajärjestelmien tai nimettyjen viranomaisten hallintomenojen kattamiseksi.
- (35) Kun kaikki talletussuojarahaston käyttöön liittyvät kriteerit täyttyvät, kriisinratkaisuneuvoston olisi annettava kansalliselle talletussuojajärjestelmälle asianmukainen rahoitus ja vahinkosuoja.
- (36) Kriisinratkaisuneuvoston olisi toimittava yhteisissä täysistunnoissa, täysistunnoissa ja johdon istunnoissa. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon olisi valmisteltava kaikki korvausmenettelyjä koskevat päätökset ja mahdollisimman pitkälle annettava ne. Talletussuojarahaston käytön osalta on tärkeää, että ensimmäisen toimijan etua ei ole ja että talletussuojarahastosta maksettavia määriä seurataan. Kun talletussuojarahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö edellisen 12 peräkkäisen kuukauden aikana saavuttaa 25 prosenttia lopputavoitetasosta, täysistunnon olisi arvioitava talletussuojatoimien soveltamista tai kriisinratkaisutoimiin osallistumista ja talletussuojarahaston käyttöä, ja annettava ohjeita, joita johdon istunnon olisi noudatettava myöhemmissä päätöksissä. Johdon istunnolle annettavissa ohjeissa olisi keskityttävä erityisesti siihen, että varmistetaan syrjimätön talletussuojatoimien soveltaminen tai kriisinratkaisutoimiin osallistuminen, ja toimenpiteisiin, joilla estetään talletussuojarahaston varojen ehtyminen.
- (37) Talletussuojatoimen tehokkuus ja yhdenmukaisuus olisi varmistettava kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Tätä varten kriisinratkaisuneuvostolle olisi silloin, kun osallistuva talletussuojajärjestelmä ei ole pannut tämän asetuksen nojalla annettua kriisinratkaisuneuvoston päätöstä täytäntöön tai ei ole noudattanut sitä tai on pannut sen täytäntöön tavalla, joka vaarantaa jonkin talletussuojatavoitteen toteutumisen tai talletussuojatoimen tehokkaan täytäntöönpanon, annettava valtuudet toteuttaa mikä tahansa tarvittava toimi, joka poistaa merkittävässä määrin eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tavoitteisiin kohdistuvan huolenaiheen tai uhan. Olisi suljettava pois kaikki osallistuvan talletussuojajärjestelmän toimet, jotka rajoittaisivat kriisinratkaisuneuvoston valtuuksien käyttöä tai tehtävien hoitamista tai vaikuttaisivat siihen.
- (38) Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia, jotka koskevat erityisesti sekä osallistuviin että osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä, olisi myös otettava huomioon kyseisiin jäsenvaltioihin ja kyseisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yhteisöihin kohdistuvat mahdolliset haitalliset vaikutukset, kuten niiden rahoitusmarkkinoiden rahoitusvakauteen kohdistuvat uhat.
- (39) Kriisinratkaisuneuvoston, nimettyjen viranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten, EKP mukaan lukien, ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi tehtävä yhteisymmärryspöytäkirja, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.

- (40) Tämän asetuksen soveltamiseen osallistuvien asianomaisten yhteisöjen, elinten ja viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä perussopimuksissa vahvistetun vilpittömän yhteistyön velvollisuuden mukaisesti.
- (41) Kriisinratkaisuneuvoston ja osallistumattomien jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tehtävä yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan direktiivin 2014/49/EU mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjoissa voitaisiin muun muassa selkeyttää niihin kriisinratkaisuneuvoston päätöksiin liittyvää kuulemistä, joilla on vaikutuksia osallistumattomissa jäsenvaltioissa sijaitseviin sivuliikkeisiin, kun luottolaitos on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon. Yhteisymmärryspöytäkirjoja olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.
- (42) Kriisinratkaisuneuvoston päätösten tekemiseen liittyvässä menettelyssä noudatetaan toimivallan siirtoa virastoille koskevaa periaatetta Euroopan unionin tuomioistuimen tulkinnan mukaisesti.
- (43) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon etenkin perusoikeuskirjassa tunnustetut oikeudet, vapaudet ja periaatteet, erityisesti omistusoikeus, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen sekä oikeus puolustukseen, ja se olisi pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat tehokkaan ja toimivan talletussuojakehyksen käyttöönotto ja talletussuojasääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (45) Komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista arvioidakseen sen vaikutusta sisämarkkinoihin ja määrittääkseen, tarvitaanko mitään muutoksia tai lisäkehitystyötä eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi.
- (46) Jotta eurooppalainen talletussuojajärjestelmä voisi toimia tuloksellisesti [...] lukien, säännöksiä, jotka koskevat kannatusmaksujen maksamista talletussuojarahastoon, tarvittavien menettelyjen luomista ja mahdollisia muita operatiivisia ja institutionaalisia näkökohtia, olisi sovellettava XX lukien.
- (47) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 806/2014 olisi muutettava siten, että siihen sisällytetään ja siinä otetaan huomioon eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustaminen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) N:o 806/2014 seuraavasti:

1. Korvataan otsikko seuraavasti:

”EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhteisestä kriisintarkkailumekanismista ja eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta”;

2. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla
Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt ja yhdenmukainen menettely sellaisten 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen kriisintarkkailua varten, jotka ovat sijoittautuneet 4 artiklassa tarkoitettuihin osallistuviin jäsenvaltioihin.

Näitä yhdenmukaisia sääntöjä ja yhdenmukaista menettelyä soveltaa 42 artiklan mukaisesti perustettu yhteinen kriisintarkkailuneuvosto, jäljempänä ’kriisintarkkailuneuvosto’, yhdessä neuvoston ja komission sekä kansallisten kriisintarkkailuviranomaisten kanssa tällä asetuksella perustetun yhteisen kriisintarkkailumekanismiin puitteissa. Yhteistä kriisintarkkailumekanismia tukee yhteinen kriisintarkkailurahasto, jäljempänä ’kriisintarkkailurahasto’.

Kriisintarkkailurahaston käytön ehtona on sellaisen osallistuvien jäsenvaltioiden välisen sopimuksen, jäljempänä ’sopimus’, voimaantulo, joka koskee kansallisella tasolla kerättävien varojen siirtämistä kriisintarkkailurahastoon ja kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota vastaaviin kriisintarkkailurahaston kansallisiin rahasto-osuuksiin osoitettujen kansallisella tasolla kerättyjen eri varojen vaiheittaista yhdistämistä.

2. Lisäksi tällä asetuksella perustetaan eurooppalainen talletussuojajärjestelmä seuraavissa kolmessa vaiheessa:

- jälleenvakuutusvaihe, jossa annetaan osallistuville talletussuojajärjestelmille tietyssä määrin rahoitusta ja katetaan osa niiden vahingoista 41 a artiklan mukaisesti;
- rinnakkaisvakuutusvaihe, jossa annetaan osallistuville talletussuojajärjestelmille asteittain enenevässä määrin rahoitusta ja katetaan niiden vahinkoja 41 c artiklan mukaisesti;
- täysvakuutusvaihe, jossa annetaan osallistuville talletussuojajärjestelmille rahoitus ja katetaan niiden vahingot 41 e artiklan mukaisesti.

Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää hallinnoi kriisintarkkailuneuvosto yhteistyössä osallistuvien talletussuojajärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten kanssa II a osan mukaisesti. Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää tukee talletussuojarahasto.”;

3. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Soveltamisala

1. Yhteisen kriisinratkaisumekanismien osalta tätä asetusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet luottolaitokset;
- b) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet emoyritykset, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota Euroopan keskuspankki, jäljempänä ’EKP’, harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti;
- c) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota EKP harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti niiden emoyritykseen nähden.

2. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän osalta tätä asetusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) jäljempänä 3 artiklan 1 a kohdan 1 alakohdassa määritellyt osallistuvat talletussuojajärjestelmät;
- b) osallistuviin talletussuojajärjestelmiin kuuluvat luottolaitokset.

Sikäli kuin tällä asetuksella luodaan direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määritellyn nimetyn viranomaisen hallinnoimalle osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle oikeuksia tai velvoitteita, näiden oikeuksien ja velvoitteiden katsotaan kuuluvan nimetyille viranomaiselle.”;

4. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan 55, 56 ja 57 alakohta seuraavasti:

”55) ’osallistuvilla talletussuojajärjestelmillä’ direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä talletussuojajärjestelmiä, jotka on otettu käyttöön ja virallisesti tunnustettu osallistuvassa jäsenvaltiossa;

56) ’korvaustilanteella’ direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa tarkoitettua tilannetta, jossa osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluva luottolaitos ei kykene maksamaan talletusta;

57) ’talletussuojarahaston käytettävissä olevilla varoilla’ varoja, joihin kuuluvat käteisvarat, talletukset ja vähäriskinen varallisuus, jotka voidaan muuttaa rahaksi direktiivin 2014/49/EU 8 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa.”;

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Ellei tämän artiklan edellisessä kohdassa ole asiaankuuluvaa määritelmää, sovelletaan direktiivin 2014/49/EU 2 artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 2 artiklassa esitettyjä määritelmiä.

Ellei direktiivin 2014/49/EU 2 artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 2 artiklassa ole asiaankuuluvaa määritelmää, sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 3 artiklassa esitettyjä määritelmiä.”;

5. Korvataan 4 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Jos jäsenvaltion ja EKP:n välinen tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet tai siellä tunnustetut tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt lakkaavat kuulumasta tämän asetuksen soveltamisalaan tiiviin yhteistyön keskeyttämisestä tai päättämisestä koskevan päätöksen soveltamispäivästä alkaen.

3. Kun sellaisen jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvosto päättää viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tiiviin yhteistyön päättämisestä koskevan päätöksen antamisesta yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa yksityiskohtaisista säännöistä ja mahdollisista ehdoista, joita sovelletaan seuraaviin:

- a) niiden vakauserämaksujen takaisinmaksu, jotka asianomainen jäsenvaltio on siirtänyt kriisinratkaisurahastoon;
- b) niiden kannatusmaksujen siirto asianomaisessa jäsenvaltiossa virallisesti tunnustettuihin talletussuojajärjestelmiin, jotka kyseisiin talletussuojajärjestelmiin kuuluvat luottolaitokset ovat maksaneet talletussuojarahastoon.

Kun sovelletaan ensimmäisen alakohdan a luetelmakohtaa, takaisinmaksu kattaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahasto-osuuden sen osan, jota yhdistäminen ei koske. Jos sopimuksessa määrätyn siirtymäkauden aikana yhdistämättömän osan takaisinmaksettavat määrät eivät ole riittäviä asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2014/59/EU mukaisen kansallisen rahoitusjärjestelyn perustamisen rahoittamiseksi, takaisinmaksu kattaa myös asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahasto-osuuden sen osan kokonaisuudessaan tai osittain, jota yhdistäminen koskee, sopimuksen mukaisesti taikka muuten siirtymäkauden jälkeen asianomaisen jäsenvaltion tiiviin yhteistyön aikana siirtämät vakauserämaksut kokonaisuudessaan tai osittain siten, että määrä on riittävä kyseisen kansallisen rahoitusjärjestelyn rahoittamiseksi.

Kun arvioidaan yhdistetystä osasta tai muuten siirtymäkauden jälkeen kriisinratkaisurahastosta takaisinmaksettavien varojen määrää, on otettava huomioon seuraavat lisäperusteet:

- a) se, onko tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetty vapaaehtoisesti asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 6 mukaisesti vai ei;
- b) päättämisen ajankohtana käynnissä olevat kriisinratkaisutoimet;
- c) sen jäsenvaltion talouden suhdannevaihe, jota päättäminen koskee.

Takaisinmaksettavat määrät suoritetaan tiiviin yhteistyön keston suhteutetun rajoitetun määräajan kuluessa. Takaisinmaksettavista määristä vähennetään asianomaisen jäsenvaltion osuus niistä varoista, jotka kriisinratkaisurahastosta on suoritettu kriisinratkaisutoimiin tiiviin yhteistyön aikana.

Kun sovelletaan ensimmäisen alakohdan b luetelmakohtaa, asianomaisessa jäsenvaltiossa virallisesti tunnustettuihin talletussuojajärjestelmiin siirrettävän määrän

on oltava yhtä suuri kuin talletussuojarahaston käytettävissä olevat varat kerrottuna luvulla, joka on a suhteessa b:hen:

- a) asianomaiseen talletussuojajärjestelmään kuuluvien luottolaitosten talletussuojarahastoon maksamien ennakollisten kannatusmaksujen määrä;
- b) talletussuojarahastoon maksettujen ennakollisten kannatusmaksujen määrä.

Siirretty määrä ei saa ylittää määrää, joka tarvitaan, jotta asianomaisen talletussuojajärjestelmän käytettävissä olevat varat saavuttavat kaksi kolmasosa sen tavoitetasosta, joka määritellään direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

4. Tätä asetusta sovelletaan edelleen kriisinratkaisu- ja talletussuojajärjestelyihin, jotka ovat käynnissä 2 kohdassa tarkoitettun päätöksen soveltamispäivänä.”;

6. Korvataan 5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio sekä tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ja osallistuva talletussuojajärjestelmä tekevät päätöksiä asiaa koskevan unionin oikeuden ja erityisesti kaikki lainsäätämisyksikössä ja muut kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklassa tarkoitettuja säädökset mukaan lukien, huomioon ottaen ja niitä noudattaen.”;

7. Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston, komission, kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen tai osallistuvan talletussuojajärjestelmän toimissa, ehdotuksissa tai toimintalinjauksissa ei saa syrjiä yhteisöjä, tallettajia, sijoittajia tai muita unioniin sijoittautuneita velkojia niiden kansalaisuuden tai toimipaikan perusteella.

2. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston, komission, kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen tai osallistuvan talletussuojajärjestelmän kaikki toimet, ehdotukset tai toimintalinjaukset yhteisen kriisinratkaisumekanismiin tai eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän puitteissa on toteutettava ottaen täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys.”;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos kriisinratkaisuneuvosto tekee kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle tai osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle osoitetun päätöksen, kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella tai osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä on oikeus täsmentää toteutettavat toimenpiteet. Tällaisten täsmennysten on oltava kriisinratkaisuneuvoston kyseessä olevan päätöksen mukaisia.”;

8. Korvataan II osan otsikko seuraavasti: ”Yhteinen kriisinratkaisumekanismi”;

9. Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Siltä osin kuin kriisinratkaisuneuvoston ehdottamaan kriisinratkaisutoimeen sisältyy rahastojen (kriisinratkaisurahasto tai talletussuojarahasto) käyttö,

kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle rahastojen ehdotetusta käytöstä. Kriisinratkaisuneuvoston ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta komissio voi tehdä tämän kohdan mukaiset arvionsa.”;

b) korvataan 3 kohdan kolmannessa, viidennessä ja seitsemännessä alakohdassa ilmaisu ’kriisinratkaisurahaston’ ilmaisulla ’rahastojen’;

c) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto maksaa asianomaiseen rahastoon (kriisinratkaisurahastoon tai talletussuojarahastoon) ensimmäisen alakohdan mukaisesti saadut määrät ja ottaa kyseiset määrät huomioon määrittäessään vakausmaksuja 70 ja 71 artiklan mukaisesti ja kannatusmaksuja 74 c ja 74 d artiklan mukaisesti.”;

d) korvataan 7 ja 10 kohdassa ilmaisu ’kriisinratkaisurahaston’ ilmaisulla ’rahastojen’;

10. Lisätään II a osa seuraavasti:

”II a OSA

EUROOPPALAINEN TALLETUSSUOJAJÄRJESTELMÄ

I OSASTO: EUROOPPALAISEN TALLETUSSUOJAJÄRJESTELMÄN VAIHEET

1 luku

Jälleenvakuutus

41 a artikla

Osittainen rahoitus ja ylivahinkosuoja

1. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä jälleenvakuuttaa osallistuvat talletussuojajärjestelmät 99 artiklan 5 a kohdassa säädetystä soveltamispäivästä lukien tämän luvun mukaisesti kolmen vuoden ajan (jälleenvakuutuskausi).
2. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen tai sitä käytetään tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuun, se voi vaatia talletussuojarahastosta rahoitusta enintään 20 prosentille 41 b artiklassa tarkoitetusta likviditeettivajeestaan.
3. Talletussuojarahastosta on katettava myös 20 prosenttia osallistuvan talletussuojajärjestelmän 41 c artiklassa tarkoitetusta ylivahingosta. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on 41 o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti maksettava takaisin tämän artiklan 2 kohdan nojalla saamansa määrä vähennettynä ylivahingon määrällä.
4. Rahoitus tai ylivahinkosuoja ei saa ylittää pienempää seuraavista: 20 prosenttia tämän asetuksen 74 b artiklan 1 kohdassa säädetystä talletussuojarahaston alkutavoitetasosta tai direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritelty osallistuvan talletussuojajärjestelmän tavoitetaso kymmenkertaisena.

41 b artikla
Likviditeettivaje

1. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen, sen likviditeettivaje on luottolaitoksen hallussa olevien, direktiivin 2014/49/EU 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suojattujen talletusten kokonaismäärä korvaustilanteen ajankohtana vähennettynä seuraavilla:
 - a) käytettävissä olevien varojen määrä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi täytynyt olla korvaustilanteen ajankohtana, jos se olisi kerännyt ennakollisia kannatusmaksuja 41 j artiklan mukaisesti;
 - b) niiden direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 8 kohdassa määriteltyjen ylimääräisten kannatusmaksujen määrä, joita osallistuva talletussuojajärjestelmä voi kerätä kolmen päivän kuluessa korvaustilanteesta.
2. Jos osallistuvaa talletussuojajärjestelmää käytetään kriisinratkaisumenettelyissä, sen likviditeettivaje on määrä, jonka kriisinratkaisuviranomainen määrittää 79 artiklan mukaisesti, vähennettynä käytettävissä olevien varojen määrällä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi täytynyt olla määritysajankohtana, jos se olisi kerännyt ennakollisia kannatusmaksuja 41 j artiklan mukaisesti.

41 c artikla
Ylivahinko

1. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen, sen ylivahinko on kokonaismäärä, jonka se on korvannut tallettajille direktiivin 2014/49/EU 8 artiklan mukaisesti, vähennettynä seuraavilla:
 - a) määrä, jonka osallistuva talletussuojajärjestelmä on saanut takaisin käyttämällä direktiivin 2014/49/EU 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla sijaantulo-oikeutta tallettajien oikeuksiin likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyissä;
 - b) käytettävissä olevien varojen määrä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi täytynyt olla korvaustilanteen ajankohtana, jos se olisi kerännyt ennakollisia kannatusmaksuja 41 j artiklan mukaisesti;
 - c) niiden jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen määrä, joita osallistuva talletussuojajärjestelmä voi kerätä direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti yhden kalenterivuoden aikana ja joka sisältää tämän asetuksen 41 b artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kerätyn määrän.
2. Jos osallistuvan talletussuojajärjestelmän varoja käytetään kriisinratkaisumenettelyissä, sen ylivahinko on määrä, jonka kriisinratkaisuviranomainen määrittää 79 artiklan mukaisesti, vähennettynä seuraavilla:
 - a) erotuksen määrä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle on voitu maksaa direktiivin 2014/59/EU 75 artiklan mukaisesti;
 - b) käytettävissä olevien varojen määrä, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmällä olisi täytynyt olla määritysajankohtana, jos se olisi kerännyt ennakollisia kannatusmaksuja 41 j artiklan mukaisesti;

2 luku Rinnakkaisvakuutus

41 d artikla

Rahoitus ja vahinkosuoja

1. Jälleenvakuutusvaiheen jälkeen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä rinnakkaisvakuuttaa osallistuvat talletussuojajärjestelmät tämän luvun mukaisesti neljän vuoden ajan (rinnakkaisvakuutuskausi).
2. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen tai sitä käytetään direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan tai tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuun, se voi vaatia talletussuojarahastosta rahoitusta tiettyyn osuuteen tämän asetuksen 41 f artiklassa määritellystä likviditeettitarpeestaan. Osuus kasvaa 41 e artiklan mukaisesti.
3. Talletussuojarahastosta on katettava myös tietty osuus osallistuvan talletussuojajärjestelmän 41 g artiklassa määritellystä vahingosta. Osuus kasvaa 41 e artiklan mukaisesti. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on 41 o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti maksettava takaisin 2 kohdan nojalla saamansa määrä vähennettynä vahingon määrällä.

41 e artikla

Rahoituksen ja vahinkosuojan lisääminen

Rinnakkaisvakuutuskaudella 41 d artiklan 2 ja 3 kohdan mukaista osuutta on lisättävä seuraavasti:

- rinnakkaisvakuutuskauden ensimmäisenä vuotena sen on oltava 20 prosenttia;
- rinnakkaisvakuutuskauden toisena vuotena sen on oltava 40 prosenttia;
- rinnakkaisvakuutuskauden kolmantena vuotena sen on oltava 60 prosenttia;
- rinnakkaisvakuutuskauden neljäntenä vuotena sen on oltava 80 prosenttia.

41 f artikla

Likviditeettitarve

1. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen, sen likviditeettitarve on luottolaitoksen hallussa olevien, direktiivin 2014/49/EU 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suojattujen talletusten kokonaismäärä korvaustilanteen ajankohtana.
2. Jos osallistuvaa talletussuojajärjestelmää käytetään kriisinratkaisumenettelyissä, sen likviditeettitarve on määrä, jonka kriisinratkaisuviranomainen määrittää direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan tai tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti.

41 g artikla

Vahinko

1. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen, sen vahinko on kokonaisuudessaan, jonka se on korvannut tallettajille direktiivin 2014/49/EU 8 artiklan mukaisesti vähennettynä määrällä, jonka osallistuva talletussuojajärjestelmä on saanut takaisin käyttämällä direktiivin 2014/49/EU 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla sijaantulo-oikeutta tallettajien oikeuksiin likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyissä.
2. Jos osallistuvaa talletussuojajärjestelmää käytetään kriisinratkaisumenettelyissä, sen vahinko on määrä, jonka kriisinratkaisuviranomainen määrittää direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan tai tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti, vähennettynä erotuksella, joka osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle on voitu maksaa direktiivin 2014/59/EU 75 artiklan mukaisesti.

3 luku

Täysvakuutus

41 h artikla

Rahoitus ja vahinkosuoja

1. Rinnakkaisvakuutuskauden jälkeen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä täysvakuuttaa osallistuvat talletussuojajärjestelmät tämän luvun mukaisesti.
2. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen tai sitä käytetään direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan tai tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuun, se voi vaatia talletussuojarahastosta rahoitusta 41 f artiklassa määritellyn likviditeettitarpeeseensa.
3. Talletussuojarahastosta on katettava myös osallistuvan talletussuojajärjestelmän 41 g artiklassa määritelty vahinko. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on 41 o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti maksettava takaisin 2 kohdan nojalla saamansa määrä vähennettynä vahingon määrällä.

4 luku

Yhteiset säännökset

41 i artikla

Sulkeminen eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman suojan ulkopuolelle

1. Osallistuva talletussuojajärjestelmä ei kuulu jälleenvakuutus-, rinnakkaisvakuutus- tai täysvakuutusvaiheessa eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman suojan piiriin, jos komissio päättää omasta aloitteestaan tai kriisinratkaisuneuvoston tai osallistuvan jäsenvaltion pyynnöstä, että vähintään yksi seuraavista ulkopuolelle sulkemiseen johtavista edellytyksistä täyttyy, ja ilmoittaa asiasta kriisinratkaisuneuvostolle:
 - a) osallistuva talletussuojajärjestelmä ei ole noudattanut tämän asetuksen tai direktiivin 2014/49/EU 4, 6, 7 tai 10 mukaisia velvoitteita;
 - b) osallistuva talletussuojajärjestelmä, direktiivin 2014/49/EU 3 artiklassa tarkoitettu asianmukainen hallintoviranomainen tai mikä tahansa muu asiaan

vaikuttava asianomaisen jäsenvaltion viranomainen, on toiminut eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoamaa suojaa koskevan pyynnön yhteydessä tavalla, joka on vastoin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta.

2. Kun osallistuva talletussuojajärjestelmä on jo saanut rahoitusta ja ainakin yksi 1 kohdassa tarkoitetuista ulkopuolelle sulkemiseen johtavista edellytyksistä täyttyy korvaustilanteen tai kriisinratkaisun yhteydessä, komissio voi määrätä, että rahoitus on maksettava talletussuojarahastolle kokonaan tai osittain takaisin.

41 j artikla

Rahoituspolku, jota osallistuvien talletussuojajärjestelmien on noudatettava

1. Osallistuva talletussuojajärjestelmä kuuluu jälleenvakuutuksen, rinnakkaisvakuutuksen tai täysvakuutuksen piiriin jäljempänä esitettyjä päivämääriä seuraavan vuoden aikana ainoastaan, jos sen käytettävissä olevien direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina kannatusmaksuina kerättyjen varojen määrä vastaa kyseiseen päivämäärään mennessä vähintään seuraavia prosentiosuuksia osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluvien luottolaitosten suojattujen talletusten kokonaismäärästä:
 - 3 päivään heinäkuuta 2017 mennessä: 0,14 prosenttia;
 - 3 päivään heinäkuuta 2018 mennessä: 0,21 prosenttia;
 - 3 päivään heinäkuuta 2019 mennessä: 0,28 prosenttia;
 - 3 päivään heinäkuuta 2020 mennessä: 0,28 prosenttia;
 - 3 päivään heinäkuuta 2021 mennessä: 0,26 prosenttia
 - 3 päivään heinäkuuta 2022 mennessä: 0,20 prosenttia;
 - 3 päivään heinäkuuta 2023 mennessä: 0,11 prosenttia;
 - 3 päivään heinäkuuta 2024 mennessä: 0 prosenttia.
2. Komissio voi kriisinratkaisuneuvostoa kuultuaan hyväksyä poikkeamisen 1 kohdassa säädetyistä vaatimuksista asianmukaisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät suhdannevaiheeseen kyseisessä jäsenvaltiossa, maksujen myötäsyklisyyden mahdolliseen vaikutukseen tai kansallisen tason korvaustilanteeseen. Tällaisten poikkeamisten on oltava tilapäisiä, ja niiden ehdoksi voidaan asettaa tiettyjen edellytysten täytyminen.

II OSASTO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

41 k artikla

Alustava tiedottaminen

Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä saa toimivaltaiselta viranomaiselta tai muulla tavoin tiedon kyseiseen osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluvaan luottolaitokseen liittyvistä olosuhteista, jotka todennäköisesti johtavat korvaustilanteeseen tai osallistuvan talletussuojajärjestelmän käyttöön kriisinratkaisumenettelyissä, sen on ilmoitettava tällaisista olosuhteista kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä, jos se aikoo pyytää suojaa eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä. Tässä tapauksessa osallistuvan talletussuojajärjestelmän on annettava kriisinratkaisuneuvostolle myös arvio odotettavissa olevasta likviditeettivajeesta tai likviditeettitarpeesta.

41 l artikla

Ilmoitusvelvollisuus

1. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä joutuu korvaustilanteeseen tai sitä käytetään direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan tai tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuun, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta kriisinratkaisuneuvostolle ja toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, jotta kriisinratkaisuneuvosto voi arvioida, täyttyvätkö tämän asetuksen 41 a artiklan, 41 d artiklan ja 41 h artiklan mukaiset rahoituksen antamista ja vahinkojen kattamista koskevat edellytykset.
2. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle erityisesti seuraavat tiedot:
 - a) asianomaisen luottolaitoksen suojattujen talletusten määrä;
 - b) sen käytettävissä olevat varat korvaustilanteen tai kriisinratkaisun ajankohtana;
 - c) jos kyseessä on korvaustilanne, arvio ylimääräisistä kannatusmaksuista, jotka se voi kerätä kolmen päivän kuluessa tilanteesta;
 - d) olosuhteet, jotka voisivat estää sitä täyttämästä velvoitteitaan niiden säädösten nojalla, jolla direktiivi 2014/49/EU on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja mahdolliset korjaavat toimet.

41 m artikla

Rahoituksen määrän määrittäminen

1. Saatuaan 41 k artiklan mukaisen ilmoituksen kriisinratkaisuneuvoston on päätettävä 24 tunnin kuluessa johdon istunnossa, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän suojan edellytykset on täytetty, ja määritettävä rahoitusmäärä, jonka se antaa osallistuvalle talletussuojajärjestelmälle.
2. Jos kriisinratkaisuneuvostolle on ilmoitettu ennen 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta tai sen kanssa samaan aikaan 41 k artiklan mukaisesti yhdestä tai useammasta muusta todennäköisestä korvaustilanteesta tai kriisinratkaisukäytöstä, se voi jatkaa 1 kohdassa tarkoitettua aikaa enintään seitsemään päivään. Jos tänä jatkettuna aikana tehdään lisää 41 k artiklan mukaisia ilmoituksia korvaustilanteista tai käytöstä kriisinratkaisussa ja on mahdollista, että rahoituksen kokonaismäärä, jota talletussuojarahastosta voidaan vaatia, ylittää sen käytettävissä olevat varat, rahoituksen, jota kuhunkin ilmoitettuun korvaustilanteeseen tai käyttöön

kriisinratkaisussa annetaan, on oltava yhtä suuri kuin talletussuojarahaston käytettävissä olevat varat kerrottuna luvulla, joka on a suhteessa b:hen:

- a) rahoitusmäärä, jota asianomainen osallistuva talletussuojajärjestelmä voisi vaatia korvaustilanteen tai kriisinratkaisukäytön yhteydessä, jos ei olisi muita ilmoitettuja korvaus- tai kriisinratkaisutilanteita;
 - b) ne rahoitusmäärät yhteensä, joita kukin asianomainen osallistuva talletussuojajärjestelmä voisi vaatia kunkin korvaustilanteen tai kriisinratkaisukäytön yhteydessä, jos ei olisi muita ilmoitettuja korvaus- tai kriisinratkaisutilanteita.
3. Kriisinratkaisuneuvoston on välittömästi ilmoitettava osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle 1 ja 2 kohdan nojalla tekemästään päätöksestä. Osallistuva talletussuojajärjestelmä voi pyytää kriisinratkaisuneuvoston päätöksen uudelleentarkastelua 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut päätöksestä tiedon. Sen on perusteltava, miksi se pitää kriisinratkaisuneuvoston päätöksen muuttamista välttämättömänä, erityisesti eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman suojan määrän suhteen. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä tätä pyyntöä koskeva päätös 24 tunnin kuluessa.

41 n artikla

Rahoituksen antaminen

Kriisinratkaisuneuvoston on annettava rahoitusta 41 a artiklan 2 kohdan, 41 d artiklan 2 kohdan ja 41 h artiklan 2 kohdan nojalla seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) rahoitus annetaan osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle käteissuorituksena;
- b) varat on maksettava välittömästi sen jälkeen, kun kriisinratkaisuneuvosto on 41 m artiklan mukaisesti määrittänyt rahoituksen.

41 o artikla

Rahoituksen takaisinmaksu ja ylivahingon ja vahingon määrittäminen

1. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on maksettava kriisinratkaisuneuvoston 41 n artiklan nojalla antama rahoitus takaisin vähennettynä mahdollisen ylivahinkosuojan määrällä, jos kyseessä on 41 a artiklan mukainen suoja, tai vahinkosuojan määrällä, jos kyseessä on 41 d artiklan tai 41 h artiklan mukainen suoja.
2. Siihen asti, kunnes maksukyvyttömyysmenettely tai kriisinratkaisumenettely on päättynyt, kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä vuosittain määrä, jonka osallistuva talletussuojajärjestelmä on jo perinyt takaisin maksukyvyttömyysmenettelyssä tai joka sille on jo maksettu direktiivin 2014/59/EU 75 artiklan mukaisesti. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on annettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikki tämän määrittämiseksi tarvittavat tiedot. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on maksettava kriisinratkaisuneuvostolle tästä määrästä osuus, joka vastaa osuutta, jolla on 41 a artiklan, 41 d artiklan tai 41 h artiklan mukaisesti eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän suoja.
3. Jos kyseessä on 41 a artiklan mukainen suoja, osallistuvan talletussuojajärjestelmän on myös maksettava kriisinratkaisuneuvostolle rahoituksen antamista seuraavan kalenterivuoden päättymiseen mennessä määrä, joka on yhtä suuri kuin jälkikäteen

suoritettavat kannatusmaksut, joita osallistuva talletussuojajärjestelmä voi kerätä yhden kalenterivuoden aikana direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti, vähennettynä niiden jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen määrällä, joita se on kerännyt tämän asetuksen 41 b artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

4. Sen jälkeen, kun asianomaisen luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettely tai kriisinratkaisumenettely on päättynyt, kriisinratkaisuneuvoston on viipymättä määritettävä 41 d artiklan mukainen ylivahinko tai 41 h artiklan mukainen vahinko. Jos tässä määrittämisessä päädytään osallistuvan talletussuojajärjestelmän takaisinmaksuvelvoitteeseen, joka poikkeaa 2 ja 3 kohdan mukaisesti takaisin maksetusta määrästä, erotus on selvitettävä kriisinratkaisuneuvoston ja osallistuvan talletussuojajärjestelmän välillä viipymättä.

41 p artikla

Tallettajille maksettavien korvausten ja kriisinratkaisukäytön seuranta

1. Kun rahoitusta on annettu korvaustilanteessa 41 n artiklan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvoston on tiiviisti seurattava, miten osallistuva talletussuojajärjestelmä toteuttaa korvaustenmaksumenettelyn ja erityisesti miten se käyttää käteissuorituksen.
2. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on annettava kriisinratkaisuneuvoston vahvistamin säännöllisin väliajoin tarkat, luotettavat ja täydelliset tiedot korvaustenmaksumenettelystä, sijaantulo-oikeuksiensa käytöstä tai mahdollisista muista asioista, joilla on merkitystä tässä asetuksessa säädettyjen kriisinratkaisuneuvoston toimien tuloksellisen täytäntöönpanon kannalta tai osallistuvan talletussuojajärjestelmän direktiivissä 2014/49/EU tai tässä asetuksessa säädettyjen valtuuksien käytön kannalta. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on ilmoitettava tallettajille korvattu kokonaisuus, käteissuorituksen käyttö ja sen mahdollisesti kohtaamat vaikeudet kriisinratkaisuneuvostolle päivittäin.

41 q artikla

Maksukyvyttömyysmenettelyn seuranta

1. Kun rahoitusta on annettu korvaustilanteessa 41 n artiklan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvoston on seurattava asianomaisen luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyä ja erityisesti osallistuvan talletussuojajärjestelmän toimia, joilla se perii talletussaatavia, joihin sillä on sijaantulo-oikeus direktiivin 2014/49/EU 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.
 2. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on maksimoitava saatavansa konkurssipesästä ja se on vastuussa kriisinratkaisuneuvostolle määristä, joita ei ole huolimattomuuden vuoksi peritty takaisin. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää osallistuvaa talletussuojajärjestelmää kuultuaan käyttää itse kaikki oikeudet, jotka johtuvat 1 kohdassa mainituista talletussaatavista.”;
11. Muutetaan 43 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohdan c alakohdan lopussa oleva piste puolipisteellä ja lisätään d alakohta seuraavasti:
”d) kunkin osallistuvan jäsenvaltion nimittämä jäsen, joka edustaa kyseisen jäsenvaltion nimettyä viranomaista.”;

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:
”2. Kullakin jäsenellä, myös puheenjohtajalla, on yksi ääni, paitsi jos kriisinratkaisuneuvosto kokoontuu 49 b artiklan mukaisesti yhteisessä täysistunnossa, jolloin osallistuvan jäsenvaltion 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla nimittämällä jäsenillä on yhdessä yksi ääni.”;
- c) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
”Komissio ja EKP nimeävät kumpikin edustajan, jolla on oikeus osallistua johdon istunnon, täysistunnon ja yhteisen täysistunnon kokouksiin pysyvänä tarkkailijana.”;
- d) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:
”4. Jos osallistuvassa jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi kansallinen kriisinratkaisuviranomainen tai useampi kuin yksi kansallinen nimetty viranomainen, toinen edustaja saa osallistua kokouksiin tarkkailijana, jolla ei ole äänioikeutta.

5. Kriisinratkaisuneuvoston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat

- a) yhteinen täysistunto, joka suorittaa 49 b artiklassa tarkoitetut tehtävät;
- b) kriisinratkaisuneuvoston 49 ja 49 a artiklan mukainen täysistunto, joka suorittaa 50 artiklassa ja 50 a artiklassa tarkoitetut tehtävät;
- c) kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto, joka suorittaa 54 artiklassa tarkoitetut tehtävät;
- d) puheenjohtaja, joka suorittaa 56 artiklassa tarkoitetut tehtävät;
- e) sihteeristö, joka tarjoaa tarvittavaa hallinnollista ja teknistä tukea kaikkien kriisinratkaisuneuvostolle annettujen tehtävien suorittamiselle.”;

12. Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 4 ja 5 kohdassa ilmaisu ”kriisinratkaisutehtävien” ilmaisulla ”kriisinratkaisu- ja talletussuojatehtävien”;
- b) korvataan 7 kohdassa ilmaisu ”kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena” ilmaisulla ”kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena tai kansallisena osallistuvana talletussuojajärjestelmänä tai nimettynä viranomaisena”;

13. Korvataan 46 artiklan 4 kohdassa ilmaisu ”kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten” ilmaisulla ”kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tai kansallisen osallistuvan talletussuojajärjestelmän tai nimettyjen viranomaisten”;

14. Korvataan 47 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun kriisinratkaisuneuvosto, kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset, kansallinen osallistuva talletussuojajärjestelmä tai nimetyt viranomaiset suorittavat niille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, ne toimivat riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.”;

15. Korvataan III osan II osaston otsikko ”Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto” otsikolla ”Kriisinratkaisuneuvoston yhteinen täysistunto ja täysistunnot”;

16. Lisätään 48 a artikla seuraavasti:

”48 a artikla

Osallistuminen yhteisiin täysistuntoihin

Kaikki 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat sen yhteisiin täysistuntoihin.”;

17. Korvataan 49 artikla seuraavasti:

”49 artikla

Osallistuminen yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin liittyviin täysistuntoihin

Edellä olevan 43 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat sen niihin täysistuntoihin, jotka liittyvät yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin, jäljempänä ’kriisinratkaisutäysistunto’.”;

18. Lisätään 49 a ja 49 b artikla seuraavasti:

”49 a artikla

Osallistuminen eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään liittyviin täysistuntoihin

Edellä olevan 43 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat sen niihin täysistuntoihin, jotka liittyvät eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään, jäljempänä ’talletussuojatäysistunto’.

49 b artikla

Kriisinratkaisuneuvoston yhteisen täysistunnon tehtävät

1. Yhteisessä täysistunnossaan kriisinratkaisuneuvosto

- a) hyväksyy viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä puheenjohtajan esittämään luonnokseen perustuvan kriisinratkaisuneuvoston vuotuisen työohjelman seuraavaa vuotta varten ja toimittaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EKP:lle;
- b) hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston vuotuisen talousarvion sekä seuraa sitä 61 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston lopullisen tilinpäätöksen ja myöntää puheenjohtajalle vastuuvapauden 63 artiklan 4 ja 8 kohdan mukaisesti;
- c) päättää sijoituksista 75 artiklan mukaisesti;
- d) hyväksyy 45 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston toiminnasta annettavan vuosikertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaiset selvitykset talousarvion toteuttamisesta;
- e) hyväksyy kriisinratkaisuneuvostoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt 64 artiklan mukaisesti;
- f) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- g) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt;
- h) hyväksyy työjärjestyksensä sekä kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon ja johdon istunnon työjärjestyksen tämän asetuksen nojalla;
- i) käyttää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston henkilöstön suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat henkilöstösääntöjen mukaan nimittävälle viranomaiselle ja neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 vahvistettujen, Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä ’palvelussuhteen ehdot’,

mukaan sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';

- j) hyväksyy tarvittavat henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
 - k) jollei henkilöstösäännöistä ja palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka on toiminnallisesti riippumaton tehtäviensä suorittamisessa;
 - l) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
 - m) tekee päätökset kriisinratkaisuneuvoston sisäisten rakenteiden luomisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta.
2. Kriisinratkaisuneuvoston yhteinen täysistunto noudattaa päätöksenteossaan 6 ja 14 artiklassa määritetyjä tavoitteita.
3. Kriisinratkaisuneuvosto antaa yhteisessä täysistunnossaan henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta puheenjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Puheenjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuneuvosto voi yhteisessä täysistunnossaan tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron puheenjohtajalle ja tämän mahdollisesti toteuttaman nimittävän viranomaisen toimivallan edelleen siirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuulualle, joka on muu kuin puheenjohtaja.”;

19. Korvataan 50 artikla seuraavasti:

”50 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston tehtävät kriisinratkaisutäysistunnossa

1. Kriisinratkaisutäysistunnossaan kriisinratkaisuneuvosto
- a) jollei 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä muuta johdu, päättää kriisinratkaisurahaston käytöstä, jos kriisinratkaisurahastosta tarvitaan kyseisessä kriisinratkaisutoimessa tukea yli 5 000 000 000 euron kynnyksarvon, jota laskettaessa maksuvalmiusarvon painotus on 0,5;
 - b) silloin kun kriisinratkaisurahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö viimeisen 12 peräkkäisen kuukauden aikana saavuttaa 5 000 000 000 euron kynnyksarvon, arvioi kriisinratkaisuvälineiden käyttöä, erityisesti kriisinratkaisurahaston käyttöä, ja antaa ohjeita, joita johdon istunnon on noudatettava myöhemmissä kriisinratkaisupäätöksissä ja joissa erityisesti erotetaan tarvittaessa maksuvalmiustuki ja muut tukimuodot;
 - c) päättää tarpeesta kerätä 71 artiklan mukaisia ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakauseräyksiä ja 72 artiklan mukaisesta vapaaehtoisesta lainaamisesta rahoitusjärjestelyjen välillä, 73 ja 74 artiklan mukaisista vaihtoehtoisista rahoitusjärjestelyistä sekä 78 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta, kun kriisinratkaisurahaston tuki ylittää tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettua kynnyksarvon;

- d) hyväksyy 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kehyksen kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä koskevien käytännön järjestelyjen järjestämistä varten.
2. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto noudattaa päätöksenteossaan 6 ja 14 artiklassa määritettyjä tavoitteita.

Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa johdon istunnon laatima kriisinratkaisumääräys katsotaan hyväksytyksi, paitsi jos vähintään yksi täysistunnon jäsen on vaatinut täysistunnon kokoontumista kolmen tunnin kuluessa siitä, kun johdon istunto on toimittanut luonnoksen täysistunnolle. Jälkimmäisessä tapauksessa täysistunto tekee päätöksen kriisinratkaisumääräyksestä.”;

20. Lisätään 50 a artikla seuraavasti:

”50 a artikla

Kriisinratkaisuneuvoston tehtävät talletussuojatäysistunnossa

1. Talletussuojatäysistunnossaan kriisinratkaisuneuvosto
- a) silloin kun talletussuojarahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö viimeisen 12 peräkkäisen kuukauden aikana saavuttaa 25 prosenttia lopputavoitetasosta, arvioi eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöä, erityisesti talletussuojarahaston käyttöä, ja antaa ohjeita, joita johdon istunnon on noudatettava myöhemmissä korvauspäätöksissä ja joissa erityisesti erotetaan tarvittaessa rahoituksen antaminen ja vahinkosuoja;
- b) päättää 41 m artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisestä 41 m artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) päättää 74 f artiklassa tarkoitetusta vapaaehtoisesta lainaamisesta rahoitusjärjestelyjen välillä ja 74 g artiklassa tarkoitetuista vaihtoehtoisista rahoituslähteistä;
- d) päättää johdon istunnon sille siirtämissä 41 i artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, täyttyykö 41 i artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty ulkopuolelle sulkemisen edellytys.
2. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto noudattaa päätöksenteossaan 6 artiklassa määritettyjä tavoitteita.”;

21. Korvataan 51 artikla seuraavasti:

”51 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston yhteisen täysistunnon, yhteisen kriisinratkaisumekanismin täysistunnon ja eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän täysistunnon kokoukset

1. Puheenjohtaja kutsuu koolle kriisinratkaisuneuvoston yhteisen täysistunnon, yhteisen kriisinratkaisumekanismin täysistunnon ja eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän täysistunnon ja toimii niiden puheenjohtajana 56 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä yhteistä täysistuntoa vuodessa. Lisäksi täysistunto kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos vähintään kolmasosa kriisinratkaisuneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Komission edustaja voi pyytää puheenjohtajaa kutsumaan koolle kriisinratkaisuneuvoston yhteisen täysistunnon, yhteisen kriisinratkaisumekanismin täysistunnon tai eurooppalaisen

talletussuojajärjestelmän täysistunnon. Puheenjohtaja perustelee asian kirjallisesti, jos hän ei kutsu täysistuntoa koolle asianmukaisessa ajassa.

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa kutsua tarkkailijoita 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen lisäksi, mukaan lukien EPV:n edustajan, osallistumaan tapauskohtaisesti sen yhteisen täysistunnon, yhteisen kriisinratkaisumekanismin täysistunnon tai eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän täysistunnon kokouksiin.
 4. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa yhteisen täysistuntonsa tai täysistuntonsa sihteeristön tehtävistä.”;
22. Korvataan 52 artikla seuraavasti:

”52 artikla

Päätöksentekoprosessia koskevat yleiset säännökset

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteisessä täysistunnossaan, yhteisen kriisinratkaisumekanismin täysistunnossa tai eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän täysistunnossa päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 50 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut päätökset ja kriisinratkaisurahastossa tai talletussuojarahastossa käytettävissä olevien varojen käyttöön rajoittuvat päätökset 78 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, joka edustaa vähintään 30:tä prosenttia maksuista. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 artiklan 1 kohdassa tai 50 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset, jotka koskevat 71 mukaisten jälkikäteen suoritettavien vakauseräyksen tai 74 d artiklan mukaisten jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen keräämistä, 72 tai 74 f artiklan mukaista vapaaehtoista lainaamista rahoitusjärjestelyjen välillä, 73, 74 tai 74 g artiklan mukaisia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä sekä 78 artiklan mukaista kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuutta ja joiden yhteydessä kriisinratkaisurahastossa tai talletussuojarahastossa käytettävissä olevat varat ylittyvät, jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, joka edustaa vähintään 50:tä prosenttia suoritetuista maksuista siirtymäkauden aikana, kunnes kriisinratkaisurahasto on täysin yhdistetty tai talletussuojarahaston lopputavoitetaso on saavutettu, ja sen jälkeen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, joka edustaa vähintään 30:tä prosenttia suoritetuista maksuista. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 a artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut päätökset jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
5. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt.”;

23. Muutetaan 53 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset” ilmaisulla ”kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset”;
- b) korvataan 2 kohdassa viittaus ”43 artiklan 1 kohdan c alakohdassa” viittauksella ”43 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai tilanteen mukaan 43 artiklan 1 kohdan d alakohdassa”;
- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Käsiteltäessä 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut ainoastaan yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, tai talletussuojapäätöstä tai -toimea, käsittelyihin ja päätöksentekoprosessiin osallistuu myös kyseisen jäsenvaltion 43 artiklan 1 kohdan c alakohdan tai 43 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla nimittämä jäsen ja 55 artiklan 1 kohdassa säädettyjä sääntöjä sovelletaan.”;
- d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 43 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet varmistavat, että etenkin kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston käyttöön liittyvät kriisinratkaisu- ja talletussuojapäätökset ja -toimet ovat kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon eri kokoonpanoissa johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia.”;

24. Muutetaan 54 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Johdon istunnossaan kriisinratkaisuneuvosto

 - a) valmistelee kaikki kriisinratkaisuneuvoston yhteisessä täysistunnossa, kriisinratkaisutäysistunnossa ja talletussuojatäysistunnossa hyväksyttävät päätökset;
 - b) tekee kaikki päätökset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.”;
- b) korvataan 2 kohdan e alakohdan lopussa oleva piste puolipisteellä ja lisätään alakohta seuraavasti:

”f) määrittää rahoituksen määrän 41 l artiklan mukaisesti;

g) määrittää korvausvahingon ja vahinkosuojan 41 o artiklan mukaisesti;

h) päättää 41 q artiklan mukaisten oikeuksien käyttämisestä.”;
- c) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Silloin kun se on asian kiireellisyyden vuoksi tarpeen, kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto voi tehdä kriisinratkaisuneuvoston yhteisen täysistunnon, kriisinratkaisutäysistunnon tai talletussuojatäysistunnon puolesta tiettyjä väliaikaisia päätöksiä erityisesti hallinnollisista kysymyksistä, kuten talousarviokysymyksistä.

4. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto pitää kriisinratkaisuneuvoston yhteisen täysistunnon tai kriisinratkaisutäysistunnon ja

talletussuojatäysistunnon ajan tasalla kriisinratkaisusta tai talletussuojasta tekemistään päätöksistä.”;

25. Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa

i) a alakohta seuraavasti:

”a) kriisinratkaisuneuvoston yhteisissä täysistunnoissa, täysistunnoissa ja johdon istunnoissa tehtävän työn valmistelu sekä sen kokousten koollekutsuminen ja niiden puheenjohtajana toimiminen;”

ii) g alakohdassa ilmaisu ”kriisinratkaisutoimia” ilmaisulla ”kriisinratkaisu- ja talletussuojatoimia”;

b) korvataan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu ”pankkien kriisinratkaisun” ilmaisulla ”pankkien kriisinratkaisun ja talletussuojan”;

26. Korvataan 58 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Talousarvio koostuu kolmesta osasta: sen I osa koskee kriisinratkaisuneuvoston hallintoa, II osa kriisinratkaisurahastoa ja III osa talletussuojarahastoa.”

27. Korvataan 59 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämä artikla ei rajoita kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, osallistuvan talletussuojajärjestelmän ja nimitettyjen viranomaisten oikeutta periä kansallisen oikeuden mukaisia maksuja 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun tyyppisistä hallintomenoistaan, mukaan lukien kriisinratkaisuneuvoston kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja sen avustamisesta aiheutuvat menot.”;

28. Lisätään 60 a artikla seuraavasti:

”60 a artikla

Talousarvion III osa

1. Talousarvion III osan tulot koostuvat erityisesti seuraavista:

- a) osallistuviin talletussuojajärjestelmiin kuuluvien laitosten 74 c ja 74 d artiklan mukaisesti suorittamat kannatusmaksut;
- b) talletussuojajärjestelmistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 74 f artiklan mukaisesti saadut lainat;
- c) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 74 g artiklan mukaisesti saadut lainat;
- d) talletussuojarahaston hallussa olevien määrien 75 artiklan mukaisista sijoituksista saadut tuotot;
- e) osallistuvien talletussuojajärjestelmien 41 o artiklan mukaisesti takaisin maksama rahoitus.

2. Talousarvion III osan menot koostuvat seuraavista:

- a) rahoitus osallistuville talletussuojajärjestelmille 41 a, 41 d tai 41 h artiklaa sovellettaessa;
- b) 75 artiklan mukaiset sijoitukset;

- c) muista talletussuojan rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 74 f artiklan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot;
- d) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 74 g artiklan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot.”;
29. Korvataan 61 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”täysistunto” ilmaisulla ”yhteinen täysistunto”;
30. Korvataan 63 artiklan 8 kohdassa ilmaisu ”täysistunto” ilmaisulla ”yhteinen täysistunto”;
31. Muutetaan 65 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut yhteisöt osallistuvat kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osan rahoitukseen tämän asetuksen ja tämän artiklan 5 kohdan nojalla annettujen hallintomaksuja koskevien delegoitujen säädösten mukaisesti.”;
- b) korvataan 5 kohdan a alakohta seuraavasti:
- ”a) määritetään hallintomaksujen laji, seikat, joiden osalta niitä on maksettava, ottaen huomioon tämän asetuksen mukaiset kriisinratkaisuneuvoston tehtävät yhteistä kriisinratkaisumekanismia ja eurooppalaista talletussuojajärjestelmää sovellettaessa, hallintomaksujen määrän laskutapa ja tapa, jolla ne on maksettava;”;
32. Korvataan III osan V osaston 2 luvun otsikko otsikolla ”Kriisinratkaisurahasto ja talletussuojarahasto”;
33. Korvataan III osan V osaston 2 luvun 1 jakson otsikko otsikolla ”Yhteisen kriisinratkaisurahaston muodostaminen”;
34. Lisätään III osan V osaston 2 lukuun jakso seuraavasti:

”1 A JAKSO TALLETUSSUOJARAHASTON MUODOSTAMINEN

74 a artikla Yleiset säännökset

1. Perustetaan talletussuojarahasto. Talletussuojarahastoon hankitaan varat kannatusmaksuista, jotka osallistuviin talletussuojajärjestelmiin kuuluvien luottolaitosten on maksettava kriisinratkaisuneuvostolle. Osallistuvien talletussuojajärjestelmien on laskettava ja laskutettava kannatusmaksut kriisinratkaisuneuvoston puolesta.
2. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää talletussuojarahastoa ainoastaan antaakseen rahoitusta osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle tai kattaakseen sen vahingot 1 artiklan 2 kohdassa säädetyissä vaiheissa tavoitteiden mukaisesti ja 6 artiklassa tarkoitettuja eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevia periaatteita noudattaen. Unionin talousarvion varojen tai kansallisten talousarvioiden varojen ei missään olosuhteissa katsota kattavan vastuuta rahaston menoista tai vahingoista.

3. Talletussuojarahaston omistaja on kriisinratkaisuneuvosto. Kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen mukaisten toimien rahoitus ei missään olosuhteissa saa aiheuttaa jäsenvaltioille valtiontaloudellista vastuuta.

74 b artikla

Talletussuojarahaston tavoitetasot

1. Talletussuojarahaston käytettävissä olevien varojen on jälleenvakuutuskauden päättymiseen mennessä saavutettava alkutavoitetaso, joka on niiden vähimmäistavoitetasojen, jotka osallistuvien talletussuojajärjestelmien on saavutettava direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, summan neljästä yhdeksäsosasta 20 prosenttia.
2. Talletussuojarahaston käytettävissä olevien varojen on rinnakkaisvakuutuskauden päättymiseen mennessä oltava niiden vähimmäistavoitetasojen summa, jotka osallistuvien talletussuojajärjestelmien on saavutettava direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.
3. Jälleenvakuutus- ja rinnakkaisvakuutusvaiheessa 74 c artiklan mukaisesti laskettavat kannatusmaksut talletussuojarahastoon on jaksotettava ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso on saavutettu.
4. Kun 2 kohdassa täsmennetty tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran ja kun käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, 74 c artiklan mukaisesti laskettavat kannatusmaksut on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.
5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti seuraavien seikkojen määrittämiseksi:
 - a) perusteet, jotka koskevat 2 kohdan mukaisesti laskettujen talletussuojarahastoon kerättävien kannatusmaksujen ajallista jaksottamista;
 - b) perusteet 4 kohdassa säädettyjen vuotuisten kannatusmaksujen määrittämiseksi.

74 c artikla

Ennakolliset kannatusmaksut

1. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää jälleenvakuutus- ja rinnakkaisvakuutusvaiheessa kunakin vuonna EKP:tä ja kansallista toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä osallistuvien talletussuojajärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten kanssa, kuinka suurta ennakollisten kannatusmaksujen kokonaismäärää kukin osallistuva talletussuojajärjestelmä voi vaatia kyseiseen talletussuojajärjestelmään kuuluvilta luottolaitoksilta saavuttaakseen 74 b artiklassa säädetty tavoitetasot. Kannatusmaksujen kokonaismäärä ei saa ylittää 74 b artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä tavoitetasoja.
2. Jälleenvakuutusvaiheessa kunkin osallistuvan talletussuojajärjestelmän on laskettava kriisinratkaisuneuvoston 1 kohdan nojalla määrittämän kokonaismäärän perusteella kunkin kyseiseen talletussuojajärjestelmään kuuluvan luottolaitoksen kannatusmaksu. Sen on sovellettava riskiperusteista menetelmää, joka vahvistetaan delegoidussa säädöksessä 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Jälleenvakuutusvaiheen jälkeen kriisinratkaisuneuvosto laskee itse kunkin osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluvan luottolaitoksen kannatusmaksun.

Sen on sovellettava riskiperusteista menetelmää, joka vahvistetaan delegoidussa säädöksessä 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän kaikissa vaiheissa laskutettava kriisinratkaisuneuvoston puolesta vuosittain kunkin luottolaitoksen kannatusmaksu. Luottolaitosten on maksettava laskutettu määrä suoraan kriisinratkaisuneuvostolle. Kannatusmaksut erääntyvät kunakin vuonna 31 päivänä toukokuuta.

3. Kultakin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulta luottolaitokselta asianmukaisesti saatuja kannatusmaksuja ei makseta takaisin näille yhteisöille.
4. Kannatusmaksut, jotka osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluvat luottolaitokset maksavat talletussuojarahastoon tämän artiklan mukaisesti, otetaan huomioon laskettaessa vähimmäistavoitetasoa, joka osallistuvan talletussuojajärjestelmän on saavutettava direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä on noudattanut 41 j artiklan mukaista rahoituspolkua 3 päivään heinäkuuta 2024 mennessä tai myöhempään päivämäärään mennessä ja asianomaiseen osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluvat luottolaitokset ovat maksaneet kaikki ennakkolliset kannatusmaksut, jotka oli määrä maksaa 3 päivään heinäkuuta 2024 mennessä, näiden maksujen katsotaan muodostavan koko kannatusmaksumäärän, joka oli maksettava direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tavoitetason saavuttamiseksi.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että osallistuva talletussuojajärjestelmä voi ottaa huomioon kannatusmaksut, jotka asianomaiseen talletussuojajärjestelmään kuuluvat luottolaitokset ovat maksaneet talletussuojarahastoon, kun se määrittää niiden ennakkollisia kannatusmaksuja, tai se voi suorittaa kyseisille luottolaitoksille korvauksia käytettävissä olevista varoistaan siltä osin kuin sen varat asianomaisena päivänä ylittävät 41 j artiklassa säädetyt määrät.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti, jotta voidaan määrittää riskiperusteinen menetelmä kannatusmaksujen laskemiseen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio antaa delegoidun säädöksen, jossa se täsmentää menetelmän, jolla lasketaan osallistuviin talletussuojajärjestelmiin ja jälleenvakuutuskaudella talletussuojarahastoon suoritettavat kannatusmaksut. Tässä delegoidussa säädöksessä laskennan on perustuttava suojattujen talletusten määrään ja kuhunkin luottolaitokseen kohdistuvan riskin suuruuteen suhteessa kaikkiin muihin samaan osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluviin luottolaitoksiin.

Komissio antaa toisen delegoidun säädöksen, jossa se täsmentää menetelmän, jolla lasketaan talletussuojarahastoon rinnakkaisvakuutusvaiheesta lukien suoritettavat kannatusmaksut. Tässä toisessa delegoidussa säädöksessä laskennan on perustuttava suojattujen talletusten määrään ja kuhunkin luottolaitokseen kohdistuvan riskin suuruuteen suhteessa kaikkiin muihin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin.

Kumpaankin delegoituun säädökseen on sisällytettävä laskukaava, yksittäiset indikaattorit, jäsenten riskiluokat, riskiluokille annettavien riskipainotusten ylärajat sekä muita tarpeellisia osatekijöitä. Riskin suuruus on arvioitava seuraavilla perusteilla:

- a) laitoksen kapasiteetti vahinkojen kattamiseen;

- b) laitoksen kyky hoitaa lyhyen ja pitkän aikavälin velvoitteensa;
- c) laitoksen rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus sekä kiinnittämättömät erittäin likvidit varat;
- d) laitoksen varojen laatu;
- e) laitoksen liiketoimintamalli ja johto;
- f) se, missä määrin laitoksen varat ovat kiinnitettyjä.

74 d artikla

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut

1. Jos käytettävissä olevat varat eivät jälleenvakuutuskauden jälkeen riitä talletussuojarahastolle korvaustilanteen seurauksena aiheutuvien vahinkojen, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, osallistuviin talletussuojajärjestelmiin kuuluvilta luottolaitoksilta kerätään jälkikäteen ylimääräisiä kannatusmaksuja, jotta lisämäärät voidaan kattaa. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jälkikäteen suoritettavina kannatusmaksuina kerättävän määrän on oltava yhtä suuri kuin käytettävissä olevien varojen vaje, mutta se ei saa ylittää kaikkien eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän piiriin kuuluvien luottolaitosten suojattujen talletusten kokonaismäärän enimmäisosuutta, josta säädetään komission delegoidussa säädöksessä 5 kohdan mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuneuvosto laskee itse kunkin osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluvan luottolaitoksen kannatusmaksun. Sen on sovellettava riskiperusteista menetelmää, joka täsmennetään komission antamassa delegoidussa säädöksessä 74 c artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Edellä olevan 74 c artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa sovelletaan vastaavasti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto lykkää 4 kohdassa tarkoitettujen delegeoitujen säädösten mukaisesti omasta aloitteestaan asianomaista toimivaltaista viranomaista kuultuaan tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta kokonaan tai osittain laitoksen ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen maksamista, jos se on tarpeen laitoksen rahoitusaseman turvaamiseksi. Tällaista lykkäystä ei myönnetä kuutta kuukautta pidemmäksi ajaksi, mutta se voidaan laitoksen pyynnöstä uusida. Kannatusmaksut, joiden maksamista on lykätty tämän kohdan nojalla, on suoritettava myöhemmin sellaisena ajankohtana, jolloin maksu ei enää vaaranna laitoksen rahoitusasemaa.
4. Siirretään komissiolle valta antaa delegeoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten rajojen ja niiden olosuhteiden ja edellytysten määrittämiseksi, joiden täytyessä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettun yhteisön jälkikäteen suoritettavien kannatusmaksujen maksamista voidaan lykätä kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdan nojalla.

74 e artikla

Tämän asetuksen mukaisten päätösten täytäntöönpano

1. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on toteutettava toimet, joita tässä asetuksessa tarkoitettujen päätösten täytäntöönpano edellyttää.

Jollei tästä asetuksesta muuta johdu, osallistuvan talletussuojajärjestelmän on tätä varten käytettävä sen kansallisen lainsäädännön mukaisia valtuuksiaan, jolla direktiivi 2014/49/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Osallistuvan talletussuojajärjestelmän on annettava kriisinratkaisuneuvostolle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä.

2. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä ei ole pannut täytäntöön kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen nojalla antamaa päätöstä tai ei ole noudattanut sitä tai on pannut sen täytäntöön tavalla, joka vaarantaa eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tehokkaan täytäntöönpanon ja tämän asetuksen tavoitteet, kriisinratkaisuneuvosto voi määrätä osallistuvan talletussuojajärjestelmän toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet kyseisen päätöksen noudattamiseksi.
3. Jos osallistuva talletussuojajärjestelmä on osoittanut siihen kuuluvalla luottolaitokselle päätöksen, kannatusmaksujen laskuttaminen mukaan lukien, ja luottolaitos on tahallisesti tai tuottamuksellisesti jättänyt noudattamatta päätöstä, kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen 38 artiklan mukaisen seuraamusmaksun määräämisestä.

74 f artikla

Vapaaehtoinen lainananto osallistumattomalle talletussuojajärjestelmälle ja vapaaehtoinen lainanotto osallistumattomalta talletussuojajärjestelmältä

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen talletussuojarahastoa varten tarkoitettua lainanottoa koskevan pyynnön esittämisestä osallistumattomien jäsenvaltioiden talletussuojajärjestelmille, jos
 - a) 74 c artiklan nojalla kerätyt määrät eivät riitä kattamaan talletussuojarahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimissa aiheutuneita vahinkoja, kustannuksia tai muita menoja;
 - b) 74 d artiklassa säädetyt ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat kannatusmaksut eivät ole välittömästi käytettävissä;
 - c) 74 g artiklassa säädetyt vaihtoehtoiset rahoituslähteet eivät ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.
2. Kyseiset talletussuojajärjestelmät päättävät tällaisesta pyynnöstä direktiivin 2014/49/EU 12 artiklan mukaisesti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi pyynnöstä päättää antaa lainaa toisille talletussuojajärjestelmille osallistumattomissa jäsenvaltioissa. Direktiivin 2014/49/EU 12 artiklaa sovelletaan vastaavasti lainanantoehtoihin.

74 g artikla

Vaihtoehtoiset rahoituslähteet

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä talletussuojarahastoa varten lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jotka tarjoavat paremmat rahoitusehdot parhaana mahdollisena ajankohtana, tarkoituksena pitää rahoituskustannukset mahdollisimman edullisina ja ylläpitää mainetta. Tällaisina lainoina saatu rahamäärä on käytettävä yksinomaan velvoitteisiin suorittaa maksuja osallistuville talletussuojajärjestelmille siinä tapauksessa, että 74 c ja 74 d artiklan mukaisesti kerätyt määrät eivät ole

välittömästi käytettävissä tai ne eivät riitä kattamaan talletussuojarahastosta korvaustilanteessa vaadittuja määriä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut lainat tai muunlainen tuki maksetaan täysimääräisesti takaisin 74 c ja 74 d artiklan mukaisesti.
 3. Kaikki 1 kohdassa täsmennettyjen lainojen käytöstä aiheutuneet kustannukset maksetaan kriisinratkaisuneuvoston talousarvion III osasta, ei unionin talousarvion eikä osallistuvien jäsenvaltioiden talousarvioiden varoista.
 4. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää sijoittaa lainoina saadun rahamäärän 75 artiklan mukaisesti sen todellisen arvon suojaamiseksi.”;
35. Korvataan III osan V osaston 2 luvun 2 jakson otsikko otsikolla ”Kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston hallinto”.
36. Korvataan 75 artikla seuraavasti:

*”75 artikla
Sijoitukset*

1. Kriisinratkaisuneuvosto hallinnoi kriisinratkaisurahastoa ja talletussuojarahastoa tämän asetuksen ja 4 kohdan nojalla hyväksyttävien delegoitujen säädösten mukaisesti.
 2. Kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta tai omaisuudenhoitoyhtiöltä saatavien määrien sekä koron ja muun sijoituksista saatavan tuoton ja mahdollisen muun tuoton on koiduttava ainoastaan kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston hyödyksi.
 3. Kriisinratkaisuneuvosto noudattaa varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa, josta säädetään tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä, ja sijoittaa kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston hallussa olevat määrät jäsenvaltioiden tai hallitustenvälisten järjestöjen sitoumuksiin tai erittäin likvideihin omaisuuseriin, joiden luottokelpoisuus on erittäin hyvä, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen ja muut kyseisen asetuksen asiaankuuluvat säännökset. Sijoitusten on oltava alakohtaisesti, maantieteellisesti ja suhteellisesti riittävän hajautettuja. Kyseisten sijoitusten tuoton on koiduttava kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston hyväksi.
 4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston hallintoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja niiden sijoitusstrategiaa koskevista yleisistä periaatteista ja perusteista 93 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”;
37. Lisätään 77 a artikla seuraavasti:

*”77 a artikla
Talletussuojarahaston käyttö*

1. Jälleenvakuutuskaudella kriisinratkaisuneuvosto käyttää talletussuojarahastoa rahoituksen antamiseen 41 a artiklan 2 kohdan mukaisesti ja ylivahingosta tietyn osuuden kattamiseen 41 a artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Rinnakkaisvakuutuskaudella kriisinratkaisuneuvosto käyttää talletussuojarahastoa rahoituksen antamiseen 41 d artiklan 2 kohdan mukaisesti ja vahingon kattamiseen

41 d artiklan 3 kohdan mukaisesti ja sen jälkeen rahoituksen antamiseen 41 h artiklan 2 kohdan mukaisesti ja vahingon kattamiseen 41 h artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Talletussuojarahaston käytön ehtona on, että osallistuvaan talletussuojajärjestelmään kuuluva luottolaitos on noudattanut osallistuvan talletussuojajärjestelmän jäsenyydestä johtuvia, tässä asetuksessa ja direktiivissä 2014/49/EU asetettuja velvoitteita.”;
38. Korvataan III osan VI osaston 81 artiklan 4 kohdassa ja 87 artiklan 4 kohdassa ilmaisu ”kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen” ilmaisulla ”kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen, osallistuvan talletussuojajärjestelmän tai mahdollisen nimetyn viranomaisen” ja ilmaisu ”kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle” ilmaisulla ”kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle tai mahdolliselle nimetylle viranomaiselle”, 81 artiklan 4 kohdassa ilmaisu ”sen” ilmaisulla ”niiden”, 83 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 88 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten” ilmaisulla ”kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, osallistuvien talletussuojajärjestelmien tai mahdollisten nimettyjen viranomaisten” ja 88 artiklan 6 kohdassa ilmaisu ”kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia” ilmaisulla ”kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia, osallistuvia talletussuojajärjestelmiä tai mahdollisia nimettyjä viranomaisia”;
39. Muutetaan 93 artikla seuraavasti:
 - a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 99 artiklassa tarkoitetuista asiaankuuluvista päivämääristä 19 artiklan 8 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 69 artiklan 5 kohdassa, 71 artiklan 3 kohdassa, 74 b artiklan 5 kohdassa, 74 c artiklan 5 kohdassa, 74 d artiklan 4 kohdassa ja 75 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”;
 - b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 artiklan 8 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 69 artiklan 5 kohdassa, 71 artiklan 3 kohdassa, 74 b artiklan 5 kohdassa, 74 c artiklan 5 kohdassa, 74 d artiklan 4 kohdassa ja 75 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;
 - c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevien 19 artiklan 8 kohdan, 65 artiklan 5 kohdan, 69 artiklan 5 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 b artiklan 5 kohdan, 74 c artiklan 5 kohdan, 74 d artiklan 4 kohdan ja 75 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan

parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”;

40. Lisätään 99 artiklaan 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 1 artiklan 2 kohtaa, II a osaa ja III osan V osaston 2 luvun 1 a jaksoa sovelletaan [*julkaisutoimisto lisää tämän asetuksen voimaantulopäivän*].”;

41. Korvataan kaikkialla asetuksessa (EU) N:o 806/2014 ilmaisu ”rahasto” ilmauksella ”kriisinratkaisurahasto” eri taivutusmuotoineen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoite (Tavoitteet)
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioituista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.3.2. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 4.3.2. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa*
 - 5.3.2. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

6. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

6.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi

6.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)¹⁴

Rahoituspalvelut ja pääomamarkkinat
Rahoitusvakautta, rahoituspalveluja ja pääomamarkkinaunionia koskeva politiikkastrategia ja koordinointi.
Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosaston hallinnointi.

6.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

- Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.
 Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.¹⁵
 Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.
 Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

6.4. Tavoite (Tavoitteet)

6.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

- 1) Rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitäminen vahvistamalla tallettajien luottamusta pankkijärjestelmään kaikkialla unionissa.
- 2) Pääomien vapaan liikkuvuuden esteiden vähentäminen ja tasapuolisten toimintaedellytysten luominen luottolaitoksille kaikkialla unionissa.
- 3) Julkista talouden suojeleminen heikentämällä sen ja luottolaitosten taloudellisen tilanteen välistä yhteyttä.

6.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoite nro

Edellä mainittujen yleisten tavoitteiden puitteissa erityistavoitteina on:

- 1) Pankkiunionin saaminen valmiiksi käynnistämällä eurooppalainen talletussuojajärjestelmä (EDIS), joka täydentää yhteistä valvontamekanismia ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia.
- 2) Talletussuojarahaston perustaminen yhteisen kriisinratkaisuneuvoston talousarvion puitteissa. Talletussuojarahasto auttaa selviytymään maantieteellisesti

¹⁴ ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

¹⁵ Sellaisina kuin nämä on määriteltä varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

epäsymmetrisistä häiriöistä unionin rahoituspalvelujen sisämarkkinoilla, mikä parantaa tallettajien suojaa kaikkialla unionissa.

3) Julkisen talouden suojaaminen perimällä talletussuojan kustannukset kaikilta unionin pankeilta.

Seuraaviin osatavoitteisiin pyritään:

A) Ensimmäisessä vaiheessa (jälleenvakuutuskausi) talletussuojarahasto antaa osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle tietyssä määrin rahoitusta ja kattaa osan sen vahingoista, jos osallistuva talletussuojajärjestelmä tarvitsee enemmän varoja kuin sillä on käytettävissään täyttääkseen direktiivin 2014/49/EU mukaiset maksuvelvoitteensa tallettajia tai kriisinratkaisuviranomaista kohtaan.

B) Toisessa vaiheessa (rinnakkaisvakuutuskausi) talletussuojarahasto antaa osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle rahoitusta ja kattaa sen vahinkoja asteittain enenevässä määrin, kun on kyse edellä (a kohdassa) kuvatusta tilanteesta.

B) Kolmannessa vaiheessa (täysvakuutus) talletussuojarahasto antaa osallistuvalla talletussuojajärjestelmälle kaiken rahoituksen ja kattaa sen kaikki vahingot, kun on kyse edellä (a kohdassa) kuvatussa tilanteessa.

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Rahoituspalvelut ja pääomamarkkinat

Rahoitusvakautta, rahoituspalveluja ja pääomamarkkinaunionia koskeva politiikkastrategia ja koordinointi.

Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosaston hallinnointi.

6.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

- 1) Ehdotus heikentää merkittävästi osallistuvan jäsenvaltion julkisen talouden ja kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten välistä kytköstä.
- 2) Ehdotus vähentää rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden pirstaleisuutta ja tasapuolistaa kaikkien osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten toimintaedellytyksiä.
- 3) Ehdotus lisää merkittävästi luottamusta talletussuojaan kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa.

6.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

- 1) Luottolaitoksista, jotka ovat sijoittautuneet sellaisiin osallistuviin jäsenvaltioihin, joiden julkisessa taloudessa katsotaan olevan ongelmia, siirretään vähemmän talletuksia luottolaitoksiin, jotka ovat sijoittautuneet sellaisiin osallistuviin jäsenvaltioihin, joiden julkisessa taloudessa ei katsota olevan ongelmia.
- 2) Talletuskorkomarginaalien erot eri osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten välillä pienenevät.
- 3) Niiden luottolaitosten lukumäärä ja koko kasvaa, joiden osalta osallistuva talletussuojajärjestelmä pystyy täyttämään velvoitteensa tallettajia tai kriisinratkaisuviranomaista kohtaan siinä tapauksessa, että kyseisen luottolaitoksen hallussa olevia talletuksia ei kyetä maksamaan tai luottolaitos joutuu kriisinratkaisumenettelyn kohteeksi.

6.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

6.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Vuonna 2012 komissio peräänkuulutti pankkiunionia, joka vakauttaisi pankkisektoria ja palauttaisi luottamuksen euroon sekä tukisi visiota taloudellisesta ja finanssipoliittisesta yhdentymisestä pitemmällä aikavälillä. Pankkiunioni olisi toteutettava siirtämällä valvontaa Euroopan tasolle, luomalla yhtenäinen pankkikriisien hallinta ja – mikä on yhtä tärkeää – perustamalla yhteinen talletussuojajärjestelmä. Kaksi ensimmäistä vaihetta on toteutettu yhteisellä valvontamekanismilla ja yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla, mutta yhteistä talletussuojajärjestelmää ei ole vielä perustettu.

Viiden puheenjohtajan raportissa ja sitä seuranneessa komission tiedonannossa esitetään talous- ja rahaliiton (EMU) syventämiseksi selkeä suunnitelma, johon kuuluu toimia, joilla rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvia riskejä rajataan edelleen. Pankkiunionin saaminen valmiiksi on välttämätön askel kohti täydellistä ja syvää talous- ja rahaliittoa. Yhtenäinen ja täysin yhdenmukainen rahoitusjärjestelmä on yhteisen rahan kannalta keskeinen, jotta rahapolitiikka välittyy asianmukaisesti, riskejä voidaan hajauttaa riittävästi eri jäsenvaltioihin ja euroalueen pankkijärjestelmään yleisesti luotetaan.

Viiden puheenjohtajan raportissa ehdotetaan, että pitkällä aikavälillä perustetaan eurooppalainen talletussuojajärjestelmä, joka olisi täysimittaisen pankkiunionin kolmas pilari. Se toimisi yhteisen valvontamekanismin kautta hoidettavan pankkivalvonnan ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston kautta hoidettavan pankkien kriisinratkaisun rinnalla.

6.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Viiden puheenjohtajan raportissa todetaan, että koska nykyinen kansallisiin talletussuojajärjestelmiin perustuva toimintamalli on altis vakaville paikallisille häiriöille (erityisesti kun valtion ja kansallisen pankkisektorin tilanteen katsotaan olevan herkkä), yhteinen talletussuoja parantaisi kykyä kestää tulevia kriisejä. Yhteinen järjestelmä on myös ajan mittaan vaikutuksiltaan todennäköisemmin budjettineutraali kuin kansalliset talletussuojajärjestelmät, sillä riskit on hajautettu laajemmalle ja yksityiset rahoitusosuudet kerätään paljon suuremmalta joukolta rahoituslaitoksia. Viiden puheenjohtajan raportin mukaan välivaiheita olisi toteutettava vuoden 2017 puoliväliin saakka osana Euroopan talous- ja rahaliiton vaiheen 1 viimeistelyä esim. jälleenvakuutusmekanismin muodossa. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä olisi yksityisesti rahoitettu kaikkien osallistuvien pankkien ennakkoon suorittamien riskiperusteisten maksujen kautta ja sillä tavoin muodostettu, että voidaan ehkäistä moraalikato.

6.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Kansallisten talletussuojajärjestelmien henkilöstömääristä on julkisesti saatavilla vain vähän tietoa. Kansalliset talletussuojajärjestelmät on myös organisoitu eri tavoin. Ne saavat eri laajuudessa henkilöstöapua esim. pankkijärjestöiltä tai valvontaviranomaisilta tai käyttävät niiden kanssa yhteisiä palveluja. Euroopan talletussuojalaitosten foorumin selvityksen mukaan henkilöstön määrä (ilman tukitehtäviä) on kokoaikaisiksi muutettuna 10–40.

6.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Kun yhteinen valvontamekanismi on perustettu neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi asetuksella (EU) N:o 806/2014, on olemassa epäsuhta, joka liittyy yhtäältä siihen, että unioni hoitaa pankkien valvontaa ja kriisinratkaisua osallistuvissa jäsenvaltioissa, ja toisaalta kansallisen talletussuojajärjestelmän tuloksellisuuteen ja uskottavuuteen, kun samojen pankkien kaatuessa noudatetaan direktiiviä 2014/49/EU. Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustaminen on tärkeä askel täyteen mittansa kehittyneen pankkiunionin kolmannen pilarin viimeistelyssä pankkivalvonnan ja kriisinratkaisun ohella.

Ehdotettu asetus perustuu olemassa olevaan kansallisten talletussuojajärjestelmien kehukseen, josta säädetään direktiivissä 2014/49/EU (talletusvakuusdirektiivi). Eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustaminen on ratkaisevan tärkeää yhdenmukaistettaessa talletussuojaa direktiivin 2014/49/EU nojalla. Ehdotetun asetuksen tuloksena eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot soveltaisivat talletusvakuuskehystä yhdenmukaisemmin, kun eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään liittyvät päätöksenteko-, seuranta- ja täytäntöönpanovaltuudet annettaisiin yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle. Tällä lähestymistavalla varmistetaan yhtäläinen suoja suojatuille tallettajille ja tuetaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Sen varmistamiseksi, että kaikki osallistuvat jäsenvaltiot luottavat täysin eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman talletussuojan laatuun ja puolueettomuuteen ja että tosiasiallista talletussuojaa voidaan parantaa, ehdotetulla asetuksella perustetaan talletussuojarahasto. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto keräisi maksut suoraan laitoksilta ja hoitaisi ja hallinnoisi talletussuojarahastoa.

6.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

- Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu.**
- Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.
- Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu.**
- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2017 ja päättyy vuonna 2024,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

6.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)¹⁶

- Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
 - yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
 - toimeenpanovirastoja
- Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa**
- Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty:
 - kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
 - kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
 - varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - julkisoikeudellisille yhteisöille
 - sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

¹⁶ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. HALLINNOINTI

7.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Asetuksen 45 artiklassa säädetään, että kriisinratkaisuneuvosto on vastuuvollinen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle asetuksen täytäntöönpanosta. Se muun muassa toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle kertomuksen asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamisesta.

7.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

7.2.1. Todetut riskit

Ehdotus ei aiheuta talousarviomäärärahojen säännönmukaiseen, taloudelliseen, tehokkaaseen ja tulokselliseen käyttöön kohdistuvia uusia riskejä.

Sisäisessä riskinhallinnassa olisi kuitenkin otettava huomioon kriisinratkaisuneuvoston rahoitusmekanismin erityisluonne. Toisin kuin monien muiden, unionin perustamien elinten palvelut kriisinratkaisuneuvoston tarjoamat palvelut rahoitetaan kokonaisuudessaan rahoituslaitoksilta saaduilla varoilla.

Lisäksi kriisinratkaisuneuvoston tehtävänä on varmistaa talletussuojarahaston hallinnointi. Tätä varten on laadittava ja otettava käyttöön sisäisen valvonnan menettelyjä.

7.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä

Sisäisen valvonnan puitteiden ja sääntöjen olisi vastattava muiden komission perustamien viranomaisten soveltamia puitteita ja sääntöjä, paitsi silloin kun on kyse yhteisen kriisinratkaisuneuvoston hallinnoinnista, jota varten on tarpeen antaa erilliset säännöt.

7.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta

Sisäinen valvonta otetaan osaksi niitä kriisinratkaisuneuvoston menettelyjä, jotka liittyvät sen velvoitteiden täyttämiseen ja sille annettujen tehtävien hoitamiseen. Tällaisten menettelyjen kustannukset eivät saa ylittää niistä saatavia hyötyjä, jotka liittyvät olennaisten virheiden välttämiseen.

7.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Asetuksessa vahvistetaan, että osallistuva talletussuojajärjestelmä ei kuulu jälleenvakuutus-, rinnakkaisvakuutus- tai täysvakuutusvaiheessa eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman suojan piiriin, jos osallistuva talletussuojajärjestelmä tai mikä tahansa muu asiaan vaikuttava asianomaisen jäsenvaltion viranomainen ei ole noudattanut tämän asetuksen tai talletussuojajärjestelmistä annetun direktiivin 2014/49/EU mukaisia velvoitteita.

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä rajoituksetta.

Kriisinratkaisuneuvosto liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF)

sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi koko henkilöstönsä sovellettavat asianmukaiset määräykset.

Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa sopimuksissa tai täytäntöönpanoasiakirjoissa on nimenomaisesti määrättävä tai säädettävä, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia kriisinratkaisuneuvoston myöntämien varojen edunsaajien tiloissa ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön tiloissa.

Asetuksen 61–66 artiklassa on säännökset kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisesta ja valvonnasta sekä sovellettaviksi tulevista varainhoitosäännöistä.

8. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

Jäljempänä esitetään arvio kriisinratkaisuneuvoston ja sen hallinnon kokonaiskustannuksista. EU:n talousarviota ei odoteta käytettävän kustannuksiin, koska eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän piiriin kuuluvat noin 6 000 rahoituslaitosta rahoittavat kriisinratkaisuneuvoston kaikki menot. Laskentamenetelmä perustuu kokoon, ja se vahvistetaan delegoidussa säädöksessä vuonna 2016. Johdonmukaisuuden vuoksi samaa menetelmää olisi sovellettava eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän puitteissa.

Talletussuojarahastoon liittyvät kriisinratkaisuneuvoston tehtävät ovat vähäisiä. Eurooppalainen talletussuojajärjestelmä toteutetaan kolmessa vaiheessa, jotka ovat i) jälleenvakuutus, ii) rinnakkaisvakuutus ja iii) täysvakuutus. Kriisinratkaisuneuvoston on kaikissa vaiheissa arvioitava, noudattaako pyynnön esittänyt talletussuojajärjestelmä direktiivin 2014/49/EU säännöksiä ja erityisesti, onko se kerryttänyt kansallista rahastoa. Toisin kuin kriisinratkaisuneuvoston toimiessa kriisinratkaisun yhteydessä, sen päätökseen ei liity harkintavaltaa, koska osallistuvan talletussuojajärjestelmän maksuvelvoite tallettajia kohtaan (korvaus) tai kriisinratkaisuviranomaista kohtaan (osallistuminen kriisinratkaisuun) perustuu hallinto- tai oikeusviranomaisen määritykseen.

Ensimmäisessä vaiheessa kriisinratkaisuneuvosto arvioi jälleenvakuutusuojaa koskevat pyynnöt ja antaa tarvittavaa rahoitusta, jolla korvataan kansalliselle talletussuojajärjestelmälle talletussuojan kattavuuden rajoissa. Rinnakkaisvakuutusvaiheessa tehtävät ovat samat, mutta kun kaikki muut seikat pysyvät ennallaan, voidaan odottaa mahdollisten tapausten määrän olevan suurempi, koska eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman suojan ennakoedellytykset ovat vähemmän rajoittavia kuin jälleenvakuutuskaudella. Täysvakuutusvaiheessa hallintoneuvoston tehtävät lisääntyvät huomattavasti. Sen lisäksi, että se vastaa talletussuojaa koskeviin pyyntöihin, sen on laskettava ja kerättävä maksut yksittäisiltä pankeilta ja hallinnoitava Euroopan talletussuojarahastoa. Nämä tehtävät ovat samanlaisia kuin yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa. Näin ollen voidaan odottaa saatavan huomattavia mittakaavaetuja, eikä tehtävien lisääntyminen johda henkilöstötarpeen lisääntymiseen samassa suhteessa.

Talletussuojajärjestelmän henkilöstömäärä riippuu sen toiminta-alasta. Joillakin talletussuojajärjestelmillä on mahdollisuus käyttää varojaan toimenpiteisiin, jotka voisivat estää laitoksia kaatumasta, eli koko korvaustilanne voitaisiin välttää. Talletussuojajärjestelmillä, joilla on tällainen mahdollisuus, on myös laajemmat riskien seuranta ja hallintavalmiudet kuin niillä järjestelmillä, jotka toimivat lähinnä ”maksupäätteenä”, kun tallettajille maksetaan korvauksia. Eurooppalaisen

talletussuojajärjestelmän soveltamisala rajoittuisi kansallisten talletussuojajärjestelmien avustamiseen taloudellisesti tässä maksupäätetehtävässä.

Kansallisten talletussuojajärjestelmien henkilöstömääristä on julkisesti saatavilla vain vähän tietoa. Euroopan talletussuojalaitosten foorumin selvityksen mukaan henkilöstön määrä (ilman tukitehtäviä) on kokoaikaisiksi muutettuna 10–40 sellaisissa talletussuojajärjestelmissä, joiden tehtävät ovat verrattavissa eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tehtäviin.

Koska eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän tehtävät lisääntyvät asteittain, komissio ehdottaa substanssitehtäviin seuraavaa henkilöstömäärää (kokoaikavastaavat)

- Jälleenvakuutusvaihe: 5 kokoaikavastaavaa (yleishenkilöstöä kokoaikavastaavana + 0,5)
- Rinnakkaisvakuutusvaihe: 10 kokoaikavastaavaa (yleishenkilöstöä kokoaikavastaavana + 1)
- Täysvakuutusvaihe: 20 kokoaikavastaavaa (yleishenkilöstöä kokoaikavastaavana + +2)

Taulukko: Kokoaikavastaavien määrän alustava kehitys

Henkilöresurssit	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet AD	4	4	4	4	8	8	8	16
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet yhteensä	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Kansalliset asiantuntijat	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Henkilöstö yhteensä	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

PO FISMA:n yleishenkilöstösuhde on tällä hetkellä 11,2 prosenttia. On odotettavissa, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän osalta voidaan saada merkittäviä mittakaavaetuja kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisutehtävien yhteydessä, erityisesti henkilöstöhallinnossa, maksujen laskennassa ja keräämisessä sekä rahaston hallinnoinnissa. Siksi 9 prosentin yleiskustannussuhde vaikuttaa toteutuskelpoiselta.

Taulukko: Menojen määrän alustava kehitys

Menolaji	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Otsake 1: Henkilöstömenot	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
Otsake 2: Infrastruktuuri- ja hallintomenot	50	50	50	50	110	110	110	220
Otsake 3: Toimintamenot	116	116	116	116	232	232	232	464
Yhteensä	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Tärkeimmät oletukset

Sen pohjalta, mitä on arvioitu kriisintarkaisuneuvoston kriisintarkaisutehtävien osalta, tässä ehdotetaan seuraavaa henkilöstöjakaumaa:

- 80 prosenttia väliaikaisia toimihenkilöitä (joista 68 prosenttia hallintotehtävissä ja 12 prosenttia hallintoavustajina)
- 10 prosenttia kansallisia asiantuntijoita;
- 10 prosenttia sopimussuhteisia toimihenkilöitä.

Henkilöstöön sovelletaan EU:n toimielinten henkilöstösääntöjä, mikä näkyy laskennassa käytetyissä työntekijäkohtaisissa kustannuksissa:

- väliaikaisen toimihenkilön keskimääräinen vuosikustannus: 131 000 euroa;
- kansallisen asiantuntijan keskimääräinen vuosikustannus: 78 000 euroa;
- sopimussuhteisen toimihenkilön keskimääräinen vuosikustannus: 70 000 euroa.

Edellä mainitut kustannukset sisältävät palkan lisäksi myös välilliset kustannukset, kuten rakennuksiin, koulutukseen, tietotekniikkaan ja sosiaali- ja terveyspalveluihin liittyvät kustannukset.

Koska kriisintarkaisuneuvoston kotipaikka on Bryssel, palkan korjauskerroin on 1.

Toimintamenojen määrän odotetaan olevan 15 prosenttia kriisintarkaisuneuvoston kaikista kustannuksista. Tämä on huomattavasti vähemmän kuin kriisintarkaisutehtävän osalta arvioitu 25 prosenttia, koska on odotettavissa, että kustannukset, joita aiheutuu tietojärjestelmien kehittämisestä ja ylläpidosta, sekä sisäiset palvelut voidaan jakaa kriisintarkaisutehtävän kanssa.

8.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Ei ole vaikutusta unionin talousarvioon.

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. Rahoitus- kehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM ¹⁷	EFTA- mailta ¹⁸	ehdoka- mailta ¹⁹	kolman- silta mailta	varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitett rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI- JM	KYLL Ä/EI	KYLLÄ/ EI	KYLL Ä/EI	KYLLÄ/EI

• Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. Rahoitus- kehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM	EFTA- mailta	ehdoka- mailta	kolman- silta mailta	varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitett rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYL- LÄ/EI	KYLLÄ/ EI	KYL- LÄ/EI	KYLLÄ/EI

¹⁷ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

¹⁸ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

¹⁹ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

8.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

Ei ole vaikutusta unionin talousarvioon.

8.2.1. Yhteenvedo arvioituista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehiksen otsake	Numero	[Nimi.....]
--------------------------------------	--------	-------------

PO: <.....>			vuosi n ²⁰	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
•Toimintamäärärahat										
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1)								
	Maksut	(2)								
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)								
	Maksut	(2 a)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ²¹										
Budjettikohdan numero		(3)								
<.....> PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1 + 1a + 3								
	Maksut	=2+ 2 a +3								

²⁰ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

²¹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

•Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
•Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN <...> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

•Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
•Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	5	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi n	vuosi n +1	vuosi n +2	vuosi n +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
PO: <.....>									
•Henkilöresurssit									
•Muut hallintomenot									
<....> PO YHTEENSÄ	Määrärahat								

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)								
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi n²²	vuosi n +1	vuosi n +2	vuosi n +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

²² Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

8.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ↓			vuosi n	vuosi n +1	vuosi n +2	vuosi n +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)										YHTEENSÄ		
	TUOTOKSET																		
	Tyyp- pi ²³	Keski määr. kus- tan- nukset	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Luku- määrä yh- teensä
ERITYISTAVOITE 1 ²⁴																			
- tuotos																			
- tuotos																			
- tuotos																			
Välisumma erityistavoite 1																			
ERITYISTAVOITE 2																			
- tuotos																			
Välisumma erityistavoite 2																			
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																			

²³ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

²⁴ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

8.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

8.2.3.1. Yhteenveto

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n ²⁵	vuosi n +1	vuosi n +2	vuosi n +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEEN- SÄ
--	--------------------------	---------------	---------------	---------------	---	-----------------------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma								

Monivuotisen rahoituskehyksen²⁶ OTSAKKEESEEN 5 sisällyttämättömät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisällyttämättömät, välisumma								

YHTEENSÄ								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Henkilöresursseihin ja muihin hallintomenoihin käytettävien määrärahojen tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutetuilla määrärahojen uudelleenjärjestelyillä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

²⁵ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

²⁶ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

8.2.3.2. Henkilöressurssien arvioitu tarve

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöressusseja.
- Ehdotus/aloite edellyttää henkilöressusseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	vuosi n	vuosi n +1	vuosi n + 2	vuosi n + +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
•Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)							
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
•Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)²⁷							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy ²⁸	- päätoimipaikassa						
	- EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ							

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöressurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla

²⁷ AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt, AL = paikalliset toimihenkilöt, END = kansalliset asiantuntijat, INT = vuokrahenkilöstö, JED = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

²⁸ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

8.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

[...]

- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

[...]

8.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n	vuosi n +1	vuosi n +2	vuosi n +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

8.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

Ei ole vaikutusta unionin talousarvioon.

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ¹						
		vuosi n	vuosi n +1	vuosi n +2	vuosi n +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

[...]

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

[...]

¹ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.